Warszawa. Dn. 31 marca 1928 r. Województwo Warszawskie Nr. 3. Rok IX.

DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Adres Redakcji i Administracji: Warszawski Urząd Wojewódzki, Warszawa, Al. Ujazdowska 5.
Telefon redakcji: 243-35, administracji: 243-32. Konto czekowe w P. K. O.: Nr. 30-177.

Prenumerata roczna 20 zł.

Cena jednego egzemplarza 1 zł. 90 gr. Wychodzi ostatniego dnia każdego miesiąca.

ZAWIADOMIENIE.

W myśl rozporządzenia P. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 roku (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 11 z 1928 r., poz. 86) o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej, zostaje niniejszem dotychczasowa nazwa Dziennika Urzędowego zmieniona na „DZIENNIK WOJEWÓDZKI".

TREŚĆ:

35.

Exequatur Konsula Honorowego Republiki Finlandzkiej.

Minister Spraw Zagranicznych wiadomem czyni wszem wobec i każdemu z osobna, iż otrzymawszy listy komisyjne, wystawione w Helsingforsie dnia 21 października 1927 roku, którymi Prezydent Republiki Finlandzkiej upełnomocnił Pana

JANA IGNACEGO MAJEWSKIEGO,

jako Konsula Honorowego na obszar Województw: Warszawskiego, Białostockiego, Wileńskiego, Nowogródzkiego, Lubelskiego i Poleskiego z siedzibą w Warszawie, uznał i uznaje w charakterze Konsula Honorowego Republiki Finlandzkiej Pana Jana Ignacego Majewskiego, Jego listom komisyjnym udziela Exequatur, polecając zarazem władzom państwowym polskim użyczanie mu wszelkiej należytej pomocy przy spełnianiu jego obowiązków, gdzieby tego zaszła potrzeba.

Warszawa, dn. 24/I/28 roku.

Minister Spraw Zagranicznych
(—) *A. Zaleski*

36.

Okólnik Ministerstwa Rolnictwa w sprawie współdziałania władz wojskowych i władz administracyjnych przy zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych.

Do Panów Starostów Województwa Warszawskiego

do wiadomości i stosowania.

Za Wojewodę:
(—) *Z. Zaniewski.*

Warszawa dn. 19 marca 1928 r.
L. W. 284/29.

Warszawa, dnia 13 marca 1928 r.

MINISTERSTWO ROLNICTWA
Nr. 994 W.II.

Do Panów Wojewodów.

W myśl art. 7 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych z dnia 22 sierpnia 1927 r. (Dz. U.R.P. Nr. 77 poz. 673) zwalczanie zaraźliwych chorób zwierząt, znajdujących się pod zarządem władz wojskowych, a stanowiących własność Państwa, należy do zakresu działania Ministerstwa Spraw Wojskowych.

Władze wojskowe i cywilne obowiązane są zawiadamiać się wzajemnie o wybuchu i wygaśnięciu zaraźliwych chorób zwierzęcych.

Postępowanie względem zwierząt wymienionych w ustępie I-szym, znajdujących się czasowo lub stale poza obrębem zarządzanym przez władze wojskowe, jak również zwierząt, znajdujących się w tym obrębie, a nie stanowiących własności Państwa uregulują wspólnie Minister Rolnictwa i Minister Spraw Wojskowych.

W związku z ostatnim ustępem ustaliłem z Panem Ministrem Spraw Wojskowych następujący tryb postępowania:

1) Zwalczanie zaraźliwych chorób koni, niestanowiących własności Państwa, a znajdujących się czasowo lub stale w obrębie zarządzanym przez władze wojskowe, należy do władz wojskowych. W wypadkach, w których obowiązujące przepisy przewidują zarządzenie zabicia takich koni i wypłatę odszkodowania z kredytów Ministerstwa Rolnictwa, lub gdy koń padnie na chorobę, przy której wypłaca się zapomogę z tychże kredytów, władza wojskowa zawiadomi niezwłocznie starostę, który zarządza zbadanie stanu na miejscu przez powiatowego lekarza weterynaryjnego, jak również zabicie konia, o ile obowiązujące przepisy to przewidują.

Zwalczanie chorób zaraźliwych innych zwierząt, znajdujących się w obrębie zarządzonym przez władze wojskowe, a niestanowiących własności Państwa, należy do władz administracyjnych.

W obrębie zarządzanym przez władze wojskowe, powiatowy lekarz weterynaryjny wykonywa swe czynności urzędowe przy współudziale wojskowego lekarza weterynarji.

2) W czasie, gdy zwierzęta będące pod zarządem władz wojskowych, a stanowiące własność Państwa, znajdują się czasowo lub stale poza obrębem zarządzanym przez władze wojskowe, zwalczanie chorób zaraźliwych u tych zwierząt należy do władz wojskowych. Władze te niezwłocznie winny powiadomić starostę o stwierdzeniu choroby zaraźliwej lub jej podejrzeniu.

Starosta po stwierdzeniu stanu rzeczy na miejscu przez powiatowego lekarza weteryn. wydaje jaknajśpieszniej zarządzenia, dotyczące zapowietrzonej zagrody, miejscowości i dalszych obszarów.

Nie narusza to prawa władz wojskowych co do przeprowadzenia swoich zwierząt do obrębu zarządzonego przez te władze.

Minister
(—) *K. Niezabytowski.*

37.

Okólnik Ministerstwa Rolnictwa w sprawie zwalczania nosacizny koni.

Do Panów Starostów Województwa Warszawskiego.

Przesyłając okólnik Ministerstwa Rolnictwa do wiadomości i stosowania, proszę niezwłocznie zawiadomić, czy miejscowe warunki w tamtejszym powiecie umożliwiają masowe pobieranie krwi i śpieszne przeprowadzenie badań rozpoznawczych dla ujawnienia utajonych ognisk nosacizny, czy też należałoby w tym celu stosować malleinizację.

Pozatem należy przedłożyć projekt szczegółowego planu walki z nosacizną koni w powiecie

z podaniem terminu rozpoczęcia tej walki i wskazaniem przybliżonej sumy kredytów na ten cel.

Za Wojewodę:
(—) *Z. Zaniewski.*

Warszawa, dnia 26 marca 1928 r.
L. W. 356/3.

Warszawa, dnia 21 marca 1928 r.

MINISTERSTWO ROLNICTWA
Nr. 1168/W.II.

Do Panów Wojewodów.

W ostatnich czasach zdarzały się wypadki ujawniania przypadkowo koni z otwartą formą nosacizny. Po przeprowadzeniu dochodzeń za źródłem zarazy stwierdzono w miejscach pochodzenia tych koni nosaciznę u dość znacznej ilości koni. Również zagranicą notowano wypadki stwierdzenia nosacizny wśród koni sprowadzonych z Polski.

Z tego wynika, że nie wszystkie ogniska nosacizny zostały ujawnione, i że nosacizna jest bardziej rozszerzona, niż podają to dwutygodniowe wykazy o przebiegu zaraźliwych chorób zwierzęcych.

Stan taki może zagrażać rozwojowi krajowej hodowli koni, ujawnienie zaś wypadków nosacizny zagranicą u koni sprowadzonych z Polski — zahamować wywóz koni zagranicę, świadcząc ujemnie o sprawności administracji weterynaryjnej w Polsce.

Z tych względów najbliższem zadaniem państwowej administracji weterynaryjnej będzie podjęcie planowej walki przeciw nosaciźnie w celu ostatecznego uwolnienia kraju od tej choroby.

Wobec tego należy przeprowadzić dokładne badanie kliniczne koni z zastosowaniem badania rozpoznawczego we wszystkich tych miejscowościach, co do których przypuszczać można, że znajdują się w nich konie podejrzane, jak również w stajniach handlowych i zajezdnych o znaczniejszym obrocie końmi. Tyczy się to zwłaszcza tych powiatów, w których przy demobilizacji armji konie wojskowe zostały przekazane ludności cywilnej, jak również tych, w których w ostatnich czasach stwierdzono już wypadki nosacizny, których źródło zarazy nie zostało ostatecznie wykryte.

Ministerstwo Rolnictwa nadmienia, że tego rodzaju masowe zbadanie koni z zastosowaniem malleinizacji uskutecznione już zostało w latach 1926 i 1927 w całym wschodnim pasie pogranicznym, a nadto zbadano i zmalleinizowano wszystkie konie w 7 powiatach województwa tarnopolskiego. Wyniki tych badań przedstawiają się następująco:

We wschodnim pasie pogranicznym (woj. wileńskie, nowogródzkie, poleskie i wołyńskie) zbadano ogółem 90.196 koni, przyczem nosaciznę ujawniono u 229 koni.

W województwie tarnopolskiem w 7 powiatach zbadano 111.946 koni, przyczem nosaciznę ujawniono u 772.

Takie wyniki świadczą bezwzględnie o celowości przeprowadzenia takich badań, zachęcając zarazem do podjęcia ich w szerszym zakresie jako jedynego środka, umożliwiającego zupełne stłumienie w zarodku istniejących ognisk zarazy i zapobiegającego dalszemu szerzeniu się nosacizny.

Walkę z nosacizną należy przeprowadzić zgodnie z przepisami wchodzącego w życie z dniem 1 kwietnia 1928 r. rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 77 poz. 673) oraz przepisami rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19 poz. 167), które w §§ 216—243, jak również w załączniku Nr. 4 do tego rozporządzenia, przewidują szczegółowo cały tryb postępowania.

Ministerstwo Rolnictwa zwraca uwagę, że w myśl powyższych przepisów postępowanie rozpoznawcze przy nosaciźnie polega zasadniczo na badaniu krwi.

Badanie krwi z powodu nosacizny przeprowadza się narazie wyłącznie w Wydziale Higjeny Zwierząt Państwowego Instytutu Naukowego Gospodarstwa Wiejskiego w Bydgoszczy.

Na obszarach, w których warunki miejscowe uniemożliwiają spieszne przeprowadzenie badania krwi, Minister Rolnictwa — w myśl wspomnianych przepisów—może zamiast badania krwi zezwolić na zastosowanie malleinizacji. Dltego też w wypadkach, gdy w pewnych powiatach spieszne przeprowadzenie badania krwi rzeczywiście natrafiłoby obecnie na trudności, zechce Pan Wojewoda jaknarychlej zwrócić się z odpowiednim wnioskiem do Ministerstwa Rolnictwa.

Celem przeprowedzenia badania krwi powiatowi lekarze weterynaryjni winni zawczasu zwracać się w jaknajkrótszej drodze (telefonicznie, telegraficznie) do Wydziału Higjeny Zwierząt P. I. N. G. W. w Bydgoszczy o nadesłanie odpowiedniej ilości igieł, probówek oraz wykazów do badania krwi.

Ministerstwo Rolnictwa zaznacza również, że w myśl przepisów obowiązujących z dniem 1-ym kwietnia 1928 r. powiatowy lekarz weterynaryjny winien niezwłocznie zawiadomić Ministerstwo Rolnictwa i Wojewodę o każdym pierwszym wypadku, w którym przystępuje się do przeprowadzenia badań rozpoznawczych. Przepis ten winien być bezwzględnie ściśle przestrzegany. Celem ułatwienia nadsyłania zawiadomień, Ministerstwo Rolnictwa w najbliższych dniach wyśle dodatkowo odpowiednie druki w formie kart pocztowych.

Celem osiągnięcia jaknajlepszych wyników w podjętej walce należy wszystkie czynności z tem związane, a zwłaszcza — z postępowaniem rozpoznawczem, traktować jako bardzo pilne.

Ministerstwo Rolnictwa prosi o rozważenie sprawy i rychłe nadesłanie dokładnego sprawozdania o szczegółowym planie walki przeciw nosaciźnie, zamierzonej w tamt. województwie z podaniem terminu rozpoczęcia tej walki i ze wskazaniem przybliżonej sumy kredytów niezbędnych na te cele.

Za Ministra
(—) *Hanicki.*
Podsekretarz Stanu.

38.

Okólnik Ministerstwa Rolnictwa w sprawie wywozu jelit z Polski do Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej.

Do panów Starostów Województwa Warszawskiego.

Do wiadomości i stosowania.

Za Wojewode:

(—) *Z. Zaniewski*

Warszawa, dn. 20 marca 1928 r.
L. W. 299/189

Warszawa, dnia 14 marca 1928 r.

MINISTERSTWO ROLNICTWA
Nr. 914 - W-I.

Sprawa: Wywóz jelit z Polski do Stan. Zjedn. Am. Półn.

Do panów Wojewodów.

Celem zapobieżenia stratom, na jakie byliby narażeni eksporterzy polscy, wywożąc do Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej jelita zwierzęce, kryte świadectwami zdrowia, wystawionemi przez powiatowych lekarzy weterynaryjnych, a niezaopatrzonemi w faksymile podpisu Ministra Rolnictwa, Ministerstwo Rolnictwa. w związku z pismem Nr. 548. W. I. z dnia 14 lutego r. b., prosi o wydanie zarządzenia, aby lekarze weterynaryjni nie wystawiali żadnych świadectw, dotyczących wywozu jelit z Polski do Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej.

Za Ministra

(—) *Dr. Kiszkiel*

w z. Dyrektor Departamentu Weterynarji

39.

Okólnik Wojewody Warszawskiego w sprawie zwalczania chorób zwierzęcych.

Do Panów Starostów Województwa Warszawskiego.

W wielu miejscowościach Województwa Warszawskiego panują choroby zaraźliwe trzody chlewnej, jak to: różyca (czerwonka) zaraza (posocznica wybroczynowa) i pomór (cholera). Do Urzędu Wojewódzkiego tylko w nielicznych bardzo wypadkach napływają sprawozdania o wybuchu tych zaraz.

O szczepieniach, dokonywanych dla zapobiegania i tłumienia tych chorób, lekarze weterynaryjni nie nadsyłają sprawozdań, wobec czego Oddziałowi Weterynarji niewiadome są rezultaty szczepień i przebieg chorób.

Prawidłowo prowadzona walka z chorobami trzody ma bardzo ważne znaczenie ze względów gospodarczych i eksportowych.

Niezastosowanie przepisowych środków zapobiegawczych umożliwia potajemną rzeź chorych sztuk i sprzedaż podejrzanych, co powoduje znaczne szerzenie się tych chorób i upadek chodowli trzody.

Wobec powyższego polecam wydać zarządzenie powiatowemu lek. wet., aby w razie otrzymania wiadomości o wybuchu chorób trzody niezwłocznie udawał się na miejsce dla sprawdzenia istotnego stanu rzeczy, ustalenia choroby i wydania niezbędnych zarządzeń, sporządzając krótkie sprawozdanie o dokonanej czynności.

Zaznaczam, że przedkładanie krótkich sprawozdań w równej mierze obowiązuje samorządowy personel weterynaryjny zgodnie z art. 1149 Ust. Lek.

Celem zbadania na miejscu stopnia, inicjatywy i planowości walki będę zarządzał w pewnych wypadkach specjalną kontrolę.

Wojewoda:

p. o. (—) *St. Twardo*

Warszawa, dn. 28 lutego 1928 r.
L. W. 251/24

40.

Okólnik Ministerstwa Robót Publicznych w sprawie odbudowy budynków użyteczności publicznej.

Do Panów Starostów Województwa Warszawskiego (z wyjątkiem Starostwa Mińskiego, Nieszawskiego i Włocławskiego)

do wiadomości i wykonania.

Za Wojewodę:

(—) *St. Okulicz.*

Warszawa, dn. 10.III.1928.
L.A.D. 1192/XII.

Warszawa, dnia 18.II.1928 r.

MINISTERSTWO
ROBÓT PUBLICZNYCH
Departament Budowlany
L. dz. VIII — 506/Od.

W sprawie odbudowy budynków użyteczności publicznej.

Do Urzędu Wojewódzkiego w Warszawie.

Przy dalszem prowadzeniu czynności odbudowy Ministerstwo Robót Publicznych szczególną zwraca uwagę na odbudowę budynków mieszkalnych zniszczonych przez wypadki wojenne. Art. 3

ustawy z dnia 6.V.24 (Dz. U. R. P. Nr. 49 poz. 492) określa, że pomoc na odbudowę winna być udzieloną w pierwszym rzędzie na odbudowę mieszkań dla najuboższej ludności, mieszkającej w ziemiankach, barakach i na komornem.

Według dotychczasowych zarządzeń z akredytywy na rok 1924-1926 udzielono pomocy na budynki mieszkalne objęte art. 3 cyt. Ustawy oraz na budynki użyteczności publicznej. Z akredytywy nowej otwieranej w roku 1927-1928 dopuszczalnem było udzielanie pomocy na budynki mieszkalne wymienione w art. 3 powołanej ustawy oraz na budynki szkolne.

Ponieważ udzielenie pomocy na odbudowę mieszkań jest najważniejszem zadaniem i najpilniejszem, a kredyty na odbudowę są stosunkowo małe, Ministerstwo Rob. Publ. postanowiło aby pomoc na odbudowę kraju była udzielona wyłącznie na odbudowę budynków mieszkalnych objętych art. 3 ustawy z dnia 6.V.1924. (Dz. U. R. P. 49 poz. 492).

Należy przeto wstrzymać udzielanie pomocy na odbudowę szkół i nie udzielać pomocy nadal na inne budynki użyteczności publicznej.

Wszelkie kredyty udzielane na odbudowę kraju mogą być użyte wyłącznie na odbudowę budynków mieszkalnych w trybie art. 3 powołanej ustawy aż do dalszego zarządzenia.

Pomoc na odbudowę innych budynków nie objętych art. 3 ustawy z dnia 6.V.1924 będzie udzielona dopiero po uzyskaniu kredytów na powyższy cel. Dla zorjentowania się, jaka pomoc jest potrzebna na odbudowę budynków użyteczności publicznej poleca Min. Rob. Publ. przedłożyć do 15.V.1928 r. wykaz wszystkich budynków użyteczności publicznej z wymienieniem gminy i powiatu. W wykazie należy podać:

1) Orjentacyjną kwotę kosztorysową jaka jest potrzebna dla przeprowadzenia budowy, względnie na wykończenie danego objektu.

2) W jakim stanie odbudowy dany objekt się znajduje (% odbudowy).

3) Jaka pomoc państwowa została już udzielona.

4) Kto jest właścicielem odnośnego objektu i czy własność ta jest hipotecznie uregulowaną.

Ponieważ ustawa o odbudowie z dnia 6.V.1924 (Dz. U. R. P. Nr. 49 poz. 492) obejmuje wsie i miasta, a w międzyczasie pomoc dla miast została unormowana rozp. Prezydenta Rzplitej z dn. 22.IV.1927 (Dz. U. R. P. Nr. 42 poz. 372) o rozbudowie miast, przeto należy powyższe zestawienie podać oddzielnie dla miast z każdego powiatu.

Min. Rob. Publ. wyjaśnia, że na budynki użyteczności publicznej w zrozumieniu ustawy z dnia 6.V.1924 r. należy uważać: szkoły, szpitale społeczne, ochronki społeczne, domy ludowe, domy modlitwy (kościoły, cerkwie, kościóły narodowe, meczety mahometańskiego wyznania, domy modlitwy wyznania mojżeszowego, karaimskiego), o ile stanowią własność społeczną t. zn. gminy, stowarzyszenia i t. d. Klasztory i wszelkie szkoły i szpitale przy klasztorach należy uważać za budynki mieszkalne, ale nie podpadające pod art. 3 ustawy z dn. 6.V.1924 r.

Min. Rob. Publ. nadmienia, że przy rozdzielaniu kredytów na odbudowę budynków użyteczności publicznej określać będzie, w jakim procencie może być udzielona pomoc użyta na odbudowę budynków użyteczności publicznej odnośnie do wysokości dotacji i odnośnie do kwoty kosztorysowej każdego rodzaju budynków użyteczności publicznej.

Min. Rob. Publ. poleca ściśle stosować się do powyższego zarządzenia, ogłosić w Dzienniku Wojewódzkim oraz nadesłać żądane sprawozdanie w terminie do 15.V.1928 r.

Minister

(—) Inż. Moraczewski.

41.

Okólnik Wojewody Warszawskiego w sprawie umarzania pożyczek udzielonych na odbudowę.

Do Panów Starostów Województwa Warszawskiego.

Ministerstwo Robót Publicznych zarządziło, by Urząd tut. bezpośrednio uwiadamiał Państwowy Bank Rolny o wnioskach w sprawie umorzenia pożyczek na odbudowę, przesyłanych Ministerstwu Robót Publicznych, o ile dotyczą takich pożyczek, których termin płatności przypadał na 1.XII.1927 roku.

Ściąganie rat tych pożyczek zostanie wstrzymane do czasu wydania decyzji Ministerstwa, procenty i kary za zwłokę nie będą doliczane.

Jednocześnie polecam, by w sprawozdaniach w sprawie umarzania pożyczek Panowie Starostowie podawali liczbę protokółu z posiedzenia Powiatowej Pożyczkowej Komisji Odbudowy, na którem przyznano pożyczkę.

Za Wojewodę:

(—) *St. Okulicz*

Warszawa, dn. 12 marca 1928 r.
L. AD. 373/XII.

42.

Okólnik Wojewody Warszawskiego w sprawie zatwierdzania projektów zmian urządzenia piekarń.

Do Wszystkich Panów Starostów Województwa Warszawskiego.

Na zasadzie okólnika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 30 maja 1927 r. N. ZH. 2220/27 w sprawie urządzenia piekarń (Dz. Urz. Woj. Warsz. Nr. 6, poz. 92) piekarnie, nieodpowiadające przepisom „Rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 26.II. 1921 r. w przedmiocie urządzania i utrzymywania piekarń, sklepów z pieczywem oraz wypieku chleba“ (Dz. Ust. R. P. Nr. 26, poz. 151), — winny być uporządkowane do dnia 1 lipca 1928 r.

Na zasadzie zaś „Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych, Ministra Pracy i Opieki

Społecznej, Ministra Przemysłu i Handlu oraz Ministra Sprawiedliwości z dnia 31 października 1927 roku o stosowaniu mechanicznych urządzeń do przesiewania mąki, mieszania i zagniatania ciasta w piekarniach, cukierniach i innych zakładach przemysłowych, wytwarzających pieczywo" (Dz. Ust. R. P. Nr. 102, poz. 894) piekarnie położone w gminach miejskich i wiejskich o charakterze gmin miejskich, liczących powyżej 5000 mieszkańców, oraz w uzdrowiskach i zdrojowiskach, — winny zaprowadzić urządzenia mechaniczne do dnia 24 listopada 1928 roku.

Z uwagi na powyższe polecam na zasadzie art. 25 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 roku o prawie przemysłowem (Dz. Ust. R. P. Nr. 53, poz. 468):

1-o podać do publicznej wiadomości, że kapitalna przebudowa oraz istotne zmiany w urządzaniu piekarń, jako zakładów przemysłowych, mogą być dokonane tylko na podstawie zatwierdzenia projektowanych zmian urządzenia.

2-o załatwić sprawy zatwierdzenia projektowanych zmian urządzenia piekarń (przy silnikach do 10 K. M.) w swej kompetencji na podstawie: art. 28 i art. 14 „Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem" (Dz. Ust. R. P. Nr. 53, poz 468), § 11 i § 12 Rozporządzenia wykonawczego Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 7 grudnia 1927 roku do ustawy przemysłowej (Dz. Ust. R. P. Nr. 111, poz. 942) oraz pp. 1, 4, 6, 8, 16 i 17. Dz. I Instrukcji do wyżej wspomnianego rozporządzenia o prawie przemysłowem (Dz. Urz. Woj. Warsz. Nr. 13, ex 1927 poz. 212).

Wojewoda
w. z.
(—) *St. Łopatto*

Warszawa, dn. 2 marca 1928 r.
L. PH. 900/I

43.

Okólnik Wojewody Warszawskiego w sprawie wprowadzenia w życie przepisów o prawie łowieckiem.

Do Panów Starostów Województwa Warszawskiego.

Celem uniknięcia trudności przy wprowadzeniu w życie przepisów rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1927 r. o prawie łowieckiem (Dz. U. R. P. Nr. 110, poz. 934), Ministerstwo Rolnictwa reskryptem z dnia 25.II.28 Nr. 388 L. 1 wyjaśniło co następuje:

I. Opłaty stemplowe.

Zgłoszenia obwodów łowieckich do rejestracji i załączniki do nich podlegają opłacie stemplowej na równi z innemi podaniami, wnoszonemi do władz i załącznikami do tych podań.

Opłata za wydanie karty łowieckiej dzieli się na dwie grupy: 1) opłatę stemplową od świadectwa wydanego przez urząd państwowy, przewidzianą w art. 156 pkt. 8 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. Ust. R. P. Nr. 98 poz 570) i 2) opłatę przewidzianą w art. 34 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o prawie łowieckiem. Wymieniona pod 1) opłata stemplowa jest opłatą za wydanie świadectwa urzędowego i wynosi 10 zł. dla kart, wydanych na okres dłuższy niż jednodniowy, bez względu na to, czy karta została wydana na okres 14-dniowy, roczny, czy 3-letni.

Z powyższego wynika, że jeżeli karta łowiecka traci ważność przed terminem na jaki została wystawiona i zostaje zastąpiona nową kartą łowiecką, strona winna uiścić opłatę stemplową w całości, i potrącanie części opłaty za niewyzyskany czas ważności dawnej karty jest niedopuszczalne.

II. Tworzenie obwodów z gruntów i jezior państwowych.

Do gruntów i jezior państwowych odnoszą się te same przepisy, które normują tworzenie obwodów łowieckich z gruntów prywatnych. Wyjątek stanowią obwody łowieckie Państwa, tworzone w myśl przepisu art. 6 ustęp drugi z obszarów lasów państwowych. Jeżeli poszczególne obszary gruntów i jezior państwowych (z wyjątkiem obszarów podlegających administracji lasów państwowych) są nie mniejsze od 100 ha, mogą stanowić obwody łowieckie własne, w razie zaś, jeżeli obszary te są mniejsze od 100 ha, winny być wcielone do obwodu łowieckiego wspólnego tej gminy (wsi, kolonji, zaścianka), w granicach której grunt lub jezioro państwowe jest położone. Do gruntów tych i jezior może mieć również zastosowanie art. 10 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o prawie łowieckiem.

Praktyczne wykonywanie polowania na jeziorze państwowem, otoczonem gruntami prywatnemi, może nastręczać pewne trudności, jedynie wówczas, gdy jezioro stanowić będzie obwód łowiecki własny. Trudności te jednak dadzą się łatwo usunąć przez wydzierżawienie polowania na jeziorze osobie uprawnionej do polowania w obwodzie łowieckiem, przylegającym do jeziora.

III. Enklawy gruntów obcych w obwodzie.

Art. 10 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o prawie łowieckiem przewiduje wypadki, gdy grunty, nienadające się do utworzenia obwodu łowieckiego własnego, oddzielone są od obwodu łowieckiego wspólnego w tej samej gminie (wsi, kolonji, zaścianku) gruntami, nadającemi się do utworzenia obwodu własnego. Przepis art. 10 stanowi wyjątek od zasady wypowiedzianej w art. 8, że obwód łowiecki wspólny winien być utworzony ze wszystkich gruntów położonych w obrębie gminy, a nienadających się do utworzenia obwodów własnych.

Art. 10 ma zatem zastosowanie również wówczas, gdy grunty, nie nadające się ze wzglę-

du na obszar i położenie, ani do włączenia do obwodu łowieckiego wspólnego w tej samej gminie, ani do utworzenia z nich obwodu własnego, stanowią enklawy (wysepki) wśród obcych obwodów łowieckich własnych. Interpretacja, że przepis art. 10 odnosi się jedynie do gruntów przylegających do granicy gminy, jest mylna, nie wynika to bowiem bynajmniej z brzmienia z art. 10.

IV. Tworzenie i rejestrowanie obwodów łowieckich.

Obwód łowiecki wspólny winien być zasadniczo tworzony ze wszystkich gruntów położonych w granicach gminy, z wyłączeniem gruntów, nadających się do utworzenia obwodu łowieckiego własnego. Kilka obwodów łowieckich wspólnych w obrębie jednej gminy można tworzyć jedynie w następujących wypadkach:

1) Gdy grunty, nadające się do utworzenia obwodu łowieckiego wspólnego, stanowią nieprzerwany obszar conajmniej 1000 ha, wówczas z gruntów tych można utworzyć tyle obwodów łowieckich wspólnych, by obszar każdego z nich wynosił conajmniej 500 ha;

2) gdy grunty, nadające się do utworzenia obwodu łowieckiego wspólnego, rozrzucone są w kilku niełączących się grupach — wówczas z każdej takiej grupy można utworzyć obwód łowiecki wspólny, jeżeli obszar grupy wynosi conajmniej 100 ha i

3) w gminach zbiorowych każda wieś (kolonja, zaścianek) może utworzyć odrębny obwód łowiecki wspólny, o ile obszar gruntów składających się na obwód wynosi conajmniej 250 ha.

Art. 7 rozporządzenia wypowiada zasadę, że z gruntów o obszarze niemniejszym niż 100 ha może być utworzony obwód łowiecki wspólny, art. 8 zaś zawiera szczegółowe postanowienia, w jaki sposób należy obwód łowiecki wspólny tworzyć.

Obwód łowiecki, zarówno własny, jak i wspólny powstaje z chwilą zarejestrowania go przez starostę, względnie w myśl przepisu art. 12 po upływie miesiąca od dnia zgłoszenia go przez właściciela lub właścicieli do rejestracji.

Polować wolno jedynie w zarejestrowanym obwodzie łowieckim, wyjątek stanowią wypadki, wymienione w art. 89 rozporządzenia, w myśl którego obowiązek rejestracji zawieszony został w stosunku do obwodów (okręgów, rewirów), utworzonych na podstawie dotychczasowych przepisów do dnia 1 marca 1928 r. lub jeśli te obwody (okręgi, rewiry) zostały wypuszczone w dzierżawę, do chwili wygaśnięcia umowy dzierżawnej. Okólnikiem Nr. 2288 — L. I. z dnia 16.XII.1927 r. wyjaśniono, które obszary polowania należy uważac za obwody łowieckie utworzone na podstawie dotychczasowych przepisów.

W wypadkach, gdy właściciel gruntów, nadających się do utworzenia obwodu łowieckiego własnego dzierżawi polowanie na gruntach sąsiednich, należących do drobnych właścicieli ziemskich, winien zarejestrować jako obwód łowiecki własny obwód, utworzony z własnych gruntów, w przeciwnym bowiem razie utraci prawo polowania na gruntach własnych po dniu 1 marca 1928 r., na gruntach obcych będzie mógł natomiast wykonywać polowanie dzierżawione do wygaśnięcia umowy dzierżawnej. Jeżeli we wspomnianym wyżej wypadku właściciel obwodu własnego dzierżawi polowanie na całym obszarze gruntów małej własności, z których, w myśl art. 8, winien być utworzony obwód łowiecki wówczas należy skłonić właścicieli tych gruntów, aby utworzyli jaknajrychlej spółkę łowiecką i obwód łowiecki wspólny zarejestrowali. Jeżeli natomiast właściciel obwodu łowieckiego własnego dzierżawi polowanie jedynie na części gruntów, z których w myśl wymienionego art. 8, winien być utworzony obwód łowiecki, wówczas należy wprawdzie, w razie tworzenia obwodu łowieckiego wspólnego objąć cały obszar gruntów, jednak dotychczasowy dzierżawca będzie mógł wykonywać polowanie na części obwodu łowieckiego aż do wygaśnięcia umowy dzierżawnej, reszta zaś obwodu może być w czasie przejściowym wydzierżawiona oddzielnie.

W tych jednak wypadkach należy dążyć do jaknajrychlejszego połączenia obwodu, bądź przez nakłonienie dotychczasowego dzierżawcy polowania, by zrzekł się dzierżawy części, lub dodzierżawił na następny okres 6-letni resztę utworzonego obwodu, bądź też przez wydzierżawienie wolnej od dzierżawy części obwodu pod warunkiem, że dzierżawca będzie przejmował w dzierżawę polowanie na tych częściach obwodu łowieckiego wspólnego, odnośnie do których wygasać będą poszczególne umowy dzierżawne.

Przepis art. 15 rozporządzenia o zgłaszaniu do rejestracji obwodu łowieckiego za pośrednictwem zarządu gminy ma zastosowanie zarówno do obwodów łowieckich własnych jak i zbiorowych.

Obwód łowiecki winni zgłaszać do rejestracji właściciele gruntów. Jedyny wyjątek od tej zasady stanowi wypadek przewidziany w art. 10 rozporządzenia, gdy właściciel obwodu własnego dzierżawi polowanie na gruntach nienadających się z powodu zbyt małego obszaru i położenia do utworzenia obwodu własnego, względnie włączenia do obwodu wspólnego.

Wówczas właściciel obwodu własnego po udowodnieniu, że polowanie na wymienionych gruntach wziął w dzierżawę, może prosić o zarejestrowanie włączenia tych gruntów do jego obwodu łowieckiego. Zarejestrowanie takiego włączenia będzie miało ten skutek, że do obszaru obwodu łowieckiego własnego będzie się doliczał obszar gruntów, na których polowanie wzięto w dzierżawę przy stosowaniu przepisów art. 45 i 46 rozporządzenia. To samo winno mieć zastosowanie wówczas, gdy właściciel obwodu łowieckiego własnego wykonywa dzierżawione polowanie na zasadzie art. 89 rozporządzenia na gruntach obcych, niewłączonych do jego obwodu własnego, o ile grunty te stanowią z jego obwodem nieprzerwany obszar.

V. Wydawanie kart łowieckich.

Przepis art. 28 pkt. 3 rozporządzenia należy stosować nietylko do osób, które istotnie ukarane zostały przy zastosowaniu artykułów 77 - 79 rozporządzenia, lecz również do tych wszystkich osób, które na podstawie obowiązujących dotychczas przepisów ukarane zostały za popełnienie któregokolwiek z przestępstw zagrożonych karą w artykułach 77 - 79 rozporządzenia. Ograniczenia, zawarte w artykule 28 rozporządzenia, nie stanowią kary, lecz ograniczenie prawa obywatela do uzyskania karty łowieckiej. W myśl przepisu punktu 3 art. 28 zdyskwalifikowane do utrzymania karty łowieckiej zostały te osoby, które dopuściły się poważnych przestępstw łowieckich i za te przestępstwa były karane. Nie jest natomiast do zastosowania pkt. 3 art. 28 konieczne, by osoby te były karane li tylko z mocy art. 77-79 rozporządzenia, po wejściu w życie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o prawie łowieckiem.

VI. Odwołanie od orzeczeń sądów rozjemczych.

Sądy okręgowe, w sprawach z odwołania od orzeczeń sądów rozjemczych, orzekają do meritum sprawy i nie mogą zwrócić sprawy sądowi rozjemczemu do ponownego rozstrzygnięcia.

Za Wojewodę:
(—) *Dr. Gołąb.*
Radca Wojewódzki.

Warszawa, dnia 2.III.1928 r.
L. B. P. IV. 838 7

44.

Okólnik Wojewody Warszawskiego w sprawie przyjmowania inwalidów wojennych na kurs straży leśnej i polowej w Niepołomicach.

Do Wszystkich Panów Starostów Województwa Warszawskiego.

Proszę Panów Starostów o podanie do wiadomości inwalidom wojennym, zamieszkałym na terenach powierzonych Panom powiatów. że dnia 1 września 1928 r. rozpocznie się w Niepołomicach roczny kurs straży leśnej i polowej dla inwalidów wojennych, który potrwa do końca sierpnia 1929 r. z 6 tygodniową przerwą w miesiącach zimowych.

Kandydaci uczęszczający na kurs, są obowiązani do praktycznych ćwiczeń na roli i w lesie oraz do nauczania się przedmiotów wykładanych na kursie.

Uczniowie obowiązani są nabyć podstawowe wiadomości z nauki rolnictwa i leśnictwa z uwzględnieniem nauki o brakarstwie, oraz praktycznie i teoretycznie nauczyć się wypychania zwierząt i ptaków.

Po złożeniu końcowego egzaminu teoretycznego z dodatnim wynikiem z końcem sierpnia 1929 r. kandydaci otrzymają świadectwo z ukończenia powyższego kursu.

Kandydaci wykazujący się takiem świadectwem mają pierwszeństwo do objęcia posady gajowych w nadleśnictwach państwowych.

Wymogi przyjęcia są następujące:

a) przedłożenie dowodu, że kandydat jest inwalidą wojennym (książka inwal.)
b) co do stanu zdrowia: w zasadzie zdrowe ręce, nogi, płuca i serce.
c) co do ogólnego wykształcenia, ukończona 4-klasowa szkoła ludowa, względnie dowód umiejętności czytania i pisania po polsku i rachowania.
d) nienaganne zachowanie się kandydata pod względem moralnym i politycznym.
e) zobowiązanie się przy przyjęciu do zakładu, ścisłego zastosowania się do obowiązującego regulaminu zakładowego, a w szczególności do wykonywania wszelkich robót w polu, w lesie i w zakładzie celem nabycia praktycznego wykształcenia.

Kandydaci pragnący być przyjęci na powyższy kurs winni najpóźniej do końca maja r. b. wnieść podanie do Województwa w Krakowie i dołączyć do niego następujące załączniki:

1) książkę inwalidzką,
2) świadectwo moralności.
3) ostatnie świadectwo szkolne,
4) świadectwo lekarskie.

Kandydaci przyjęci na kurs zostaną zawiadomieni o prowizorycznem przyjęciu najpóźniej do końca lipca 1928 roku.

O ostatecznem przyjęciu na kurs rostrzyga komisja porady zawodowej po przybyciu kandydata na miejsce w Niepołomicach w dniu 1 września 1928 r.

Kandydaci zgłaszający się na kurs winni przynieść do Niepołomic buty oraz ubranie do pracy w polu i w lesie.

Wychowankowie kursu otrzymają bezpłatnie utrzymanie, opiekę lekarską, ubranie i jedną parę butów z prawem naprawy na koszt Skarbu Państwa.

Za Wojewode:
(—) *Fr. Mitarnowski*

Warszawa. dn. 3 marca 1928 r.
L. PO. 484/IV

45.

Zarządzenie Wojewody Warszawskiego w sprawie zmiany nazwy Wydziału „Okręgowa Dyrekcja Robót Publicznych“ w Warszawskim Urzędzie Wojewódzkim.

Na podstawie art. 35 p. 5 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz

administracji ogólnej (Dz. Ust. Nr. 11 z dnia 6 lutego 1928 r. poz. 86) zarządzam zmianę dotychczasowej nazwy wydziału „Okręgowa Dyrekcja Robót Publicznych" na „Dyrekcja Robót Publicznych".

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dn. 1 kwietnia 1928 r.

Wojewoda:
wz. (—) *St. Łopatto.*

Warszawa, dn. 26 marca 1928 r.
L. Pr. 744/4 pr.

46.

Zarządzenie Wojewody Warszawskiego w sprawie zmiany nazwy oddziału Budżetowo - Gospodarczego w Wydziale Prezydjalnym Warszawskiego Urzędu Wojewódzkiego.

Na podstawie art. 35 p. 5 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. Ust. Nr. 11 z dnia 6 lutego 1928 r. poz. 86) zarządzam zmianę dotychczasowej nazwy „Oddział Budżetowo-Gospodarczy" w wydziale Prezydjalnym na „Oddział Rachunkowy".

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dn. 1 kwietnia 1928 r.

Wojewoda:
wz. (—) *St. Łopatto.*

Warszawa, dn. 26 marca 1928 r.
L. Pr. 744/5 pr.

47.

Zarządzenia prasowe.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych decyzją z dn. 29 lutego 1928 r. Nr. AA. 264/I odebrało debit pocztowy czasopismu p. t. „Głos Pracy", wydawanemu w Lille (Francja) w języku polskim i zakazało jego rozpowszechniania na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

48.

Obwieszczenie o zarejestrowanych stowarzyszeniach.

Na mocy postanowienia Wojewody Warszawskiego zostały wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków następujące stowarzyszenia:

Postanowienie Wojewody		№ rejestru	NAZWA STOWARZYSZENIA	Siedziba Stowarzyszenia		Uwagi:
Data	Liczba			Miejscowość	Powiat	
26.I.1928 r.	II/33/3	1499	Kółko Rolnicze Baranowo	Baranowo	przasnyski	
„	II/74/2	1500	Kółko Rolnicze Świt	Duninopol	sochaczewski	
28.I.1928 r.	II/4655/1	1501	Komitet Budowy Szkoły w Markach p. n. czynu zbrojnego 11 listopada	Marki	warszawski	
27.I.1928 r.	II/141/1	1502	Kółko Rolnicze w Wołuszewie	Wołuszew	nieszawski	
17.I.1928 r.	II/124/1	1503	Gminne Kółko Łowieckie	Sanniki	gostyniński	
„	II/171/1	1504	Kółko Rolnicze	Mąkoszyn	nieszawski	
„	II/179/2	1505	Kółko Łowieckie	Radziejów	„	
„	II/223/1	1508	Kółko Rolnicze „Jedność"	Dziekanów polski	warszawski	
„	II/227/1	1509	Stowarzyszenie Przyjaciół Świdra	Swider	„	
„	II/410/1	1510	Kółko Rolnicze „Kłotno"	Kłotno	włocławski	
„	II/411/1	1511	Kółko Rolnicze	Wistka	„	
21.II.1928 r.	II/511/1	1512	„	Mchów	przasnyski	
„	II/522/1	1513	Kółko Rolnicze „Kłos"	Lasocin	sochaczewski	
„	II/593/1	1514	Tow. Och. Straży Pożarnej	Stropków	sierpecki	

Postanowienie Wojewody		№ rejestru	NAZWA STOWARZYSZENIA	Siedziba Stowarzyszenia		Uwagi:
Data	Liczba			Miejscowość	Powiat	
22.III.1928 r.	II/651/1	1515	Ognisko Księżackie Kultury Sztuki i Przemysłu Ludowego	Złaków kościelny	łowicki	
"	II/694/1	1516	Kółko Rolnicze „Postęp"	Wyszel	makowski	
"	II 108/3	1517	Kółko Rolnicze „Zgoda"	Drzewce	skierniewicki	
26.III.1928 r.	II 730/1	1518	Tow. Och. Straży Pożarnej	Gościeńczyce	grójecki	
"	II 748/1	1519	" " " "	Jasieniec	sochaczewski	
"	II 775 1	1520	" " " "	Miączyn Duży	mławski	
"	II 106 2	1522	Towarzystwo Straży Ogniowej Ochotniczej	Łęk Kościelny	kutnowski	
20.III.1928 r.	II 58/2	1523	Tow. Ochotniczej Straży Pożarnej	Żychlin	"	
22.III.1928 r.	II/792/1	1524	Tow. Rzemieślnicze p. n. Jedność Rzemieślnicza.	Warka	grójecki	

49.

Zezwolenia na kwestę.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych decyzją z dn. 20 marca 1928 r. Nr. AP. 11777/27 przedłużyło do dnia 31/XII. 1928 r. ważność pozwolenia na kwestę wydanego Zgromadzeniu Córek Miłości Bożej przy Kaplicy Św. Florjana w Pabjanicach w dn. 5/IV. 1927 r. Nr. IV. AP. 3927/27 na warunkach w zezwoleniu tem wymienionych.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych decyzją z dnia 20 lutego 1928 r. Nr. AP. 1725/28 przychylając się do prośby Ojca Gwardjana Klasztoru O. O. Reformatów w Koninie przedłużyło do dnia 31.XII.1928 r. ważność zezwolenia na kwestę z dnia 10.IX.1926 r. Nr. AP. 5107/26 na warunkach w zezwoleniu tem wymienionych.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych decyzją z dnia 9 marca 1928 r. Nr. AP. 2693. I. udzieliło pozwolenia Komitetowi Głównemu Ligi Mocarstwowego Rozwoju Polski na zbieranie ofiar pieniężnych w celu powiększenia funduszu na łódź podwodną Im. Marszałka Piłsudskiego. Zbiórka ta, z wyłączeniem wszelkiego rodzaju kwesty ulicznej, przeprowadzana będzie przy pomocy list ostemplowanych i zaopatrzonych kolejnym numerem. Osoby upoważnione przez Komitet do zbiórki powinny posiadać legitymacje imienne z fotografjami poświadczone przez miejscowe władze administracyjne.

Zezwolenie niniejsze ważne jest do dnia 31.XII.1928 r. na całym obszarze Rzplitej z wyjątkiem Woj. Śląskiego pod warunkiem, że rzeczony Komitet i osoby przez ten Komitet wydelegowane dla celów kwestarskich będą ściśle przestrzegały obowiązujących przepisów.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych decyzją z dnia 2 marca 1928 r. Nr. AP. 1901/1 udzieliło pozwolenia Komitetowi Budowy Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w Zamosteczku, gm. Huszcza, pow. lubomelskiego, na urządzenie kwesty, która polegać będzie na sprzedaży cegiełek, które powinny być ponumerowane, posiadać cenę i pieczęć Komitetu oraz na zbieraniu dobrowolnych ofiar na 4 książki oparafowane i zaopatrzone w fotografje osób upoważnionych do kwesty oraz zaświadczone przez miejscowe powiatowe władze administracji ogólnej, po miastach i wsiach na obszarze Województw: Wołyńskiego, Poleskiego, Nowogródzkiego, Wileńskiego, Białostockiego, Warszawskiego, Kieleckiego, Łódzkiego i Lubelskiego.

Zezwolenie niniejsze ważne jest w czasie do dnia 31.XII.1928 r. pod warunkiem, że rzeczony Komitet i osoby przez ten Komitet wydelegowane dla celów kwestarskich będą ściśle przestrzegały obowiązujących przepisów.

Zebrane z kwesty fundusze przeznacza się na budowę Kościoła Ew.-Augsb. w Zamosteczku.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych decyzją z dn. 22 lutego 1928 r. Nr. IV.AP .1350/I. udzieliło zezwolenia Komitetowi Odbudowy Kościoła Swięto-Krzyskiego na Łysej Górze, na urządzenie kwesty za pomocą 2 książek na każde Województwo. Książki te powinny być oparafowane, zaopatrzone pieczęcią Komitetu i fotografją osoby upoważnionej do kwesty oraz zaświadczone przez miejscowe władze administracyjne I. instancji.

Zezwolenie niniejsze ważne jest do dnia 31.XII.1928 r. na obszarze Województw: Kieleckiego, Lubelskiego, Warszawskiego, Łódzkiego i Białostockiego pod warunkiem, że rzeczony Komitet i osoby przez ten Komitet wydelegowane dla celów kwestarskich będą ściśle przestrzegały obowiązujących przepisów.

Zebrane z kwesty fundusze przeznacza się na odbudowę kościoła Święto-Krzyskiego na Łysej Górze.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych decyzją z dnia 13 marca 1928 r. Nr. AP. 11633/27 przychylając się do prośby Komitetu Kościelnego w Tarnawie Górnej przedłużyło do dnia 31.XII.1928 r. zezwolenie na kwestę wydane za Nr. IV.AP.10529.26 z dn. 30.XI.26 r. i Nr. IV.AP.2279.27 z dn. 28.II.27 r. na dotychczasowych warunkach.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych decyzją z dn. 8 marca 1928 r. Nr. AP. 151.II przychylając się do prośby przełożonej Zakładu Św. Franciszka w Łabuniach, Województwa Lubelskiego przedłużyło do dnia 31 grudnia 1928 r. ważność zezwolenia na kwestę, udzielonego dnia 18.VII.1925 roku za Nr. BP. 5901.25 na warunkach w zezwoleniu tem wymienionych.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych decyzją z dnia 22 lutego 1928 r. Nr. AP. 1372.I. zgodnie z prośbą Przełożonej Ochronki S. S. Felicjanek w Bochni, przedłużyło do dnia 31.XII.28 r. pozwolenie na kwestę, wydane Przełożonej ochronki S. S. Felicjanek w Bochni w dn. 14.VII.26 roku za Nr. BP. 5999.26 na warunkach w zezwoleniu tem wymienionych.

50.

Ostrzeżenia.

Ostrzega się, że niżej wymienione osoby uprawiają zawodowo włóczęgostwo i wyłudzają nieprawnie wsparcia na rachunek gminy swej przynależności:

1) Kapiński Władysław, syn Józefa i Natalji, lat 15, ur. w Łodzi.

2) Terka Stefan, ur. 1908 r., syn Walentego i Józefy, ur. w Łodzi.

3) Rajzacher Zygmunt, ur. 23.V.1898 r. syn Stefana i Zofji, ur. w Łodzi.

4) Dyszka Piotr, syn Ołeksy, ur. w 1903 r., w Dulibach, woj. Stanisławowskie.

5) Cyciw Wasyl, syn Jana i Katarzyny, ur. 15.IV.1903 r. w Stryju, przynależny do Dulib.

6) Piwnik Józef, emerytowany posterunkowy P.P., ur. w 1893 r., zam. w Dulibach, woj. Stanisławowskie.

7) Kowalczyk Stanisław, ur. w 1888 r., syn Wawrzyńca i Anny, m. Łódź.

8) Klimaszewski Jan, ur. 12.V.1861 r., syn Jana i Teresy, m. Łódź.

9) Zachwajewski Nikodem, ur. w 1899 r., syn Nikodema i Marjanny, m. Łódź.

10) Siedlarskie Józefa i Leokadja, córki Andrzeja i Konstancji, mieszkanki kol. Ciężkie, gm. Wojcieszków, pow. Łukowski.

11) Pytlik Józef, ur. w 1904 r., syn Franciszka i Julji, przyn. do gm. Myślachowice, pow. Chrzanów.

12) Wiśniowska Jadwiga, ur. w 1903 r., córka Stefana i Jadwigi, przyn. do Jasła.

13) Demczak Eugenjusz, ur. w 1905 r., syn Józefa i Juljanny, przyn. do gm. Klimkówka, pow. Gorlice.

14) Czekajski Wilhelm, nieślubny syn Barbary, ur. w r. 1887 w Krakowie.

15) Kwaśnica Mikołaj, syn Pawła i Pelagji, ur. w r. 1897 w Bukowej, pow. Sambor.

16) Dudek vel Dudka Tomasz, ur. w r. 1897, syn Jana i Katarzyny, przyn. do gm. Kąkolówka, pow. Rzeszów, zamieszkały w Krakowie.

17) Kajzer Wojciech, ur. 1892 r., syn Józefa i Franciszki, przyn. do gm. Łodygowice, pow. Żywiec.

18) Sobieszczański Jerzy, lat 22, syn Józefa i Janiny, ze wsi Sołtany, gminy Sejwy, pow. Suwalskiego.

19) Moszko Albina ze wsi Ozieranki, gminy Szydłowice, pow. Wołkowyskiego.

20) Biegerowa Nadzieja Leokadja, wdowa, ur. 20.IX.1887 w Wilnie, zam. w Katowicach, ul. Sokolska 1.

21) Nahirny Mikołaj, ur. w r. 1887 w Wolnej Komorowskiej, pow. Sokal.

22) Żółtak Daniel, syn Zofji z Osowskich, ur. 15.IX.1879 w Busku, woj. kieleckie.

23) Stychno Franciszek, syn Józefa i Franciszki, ur. 4.X.1893 r. przyn. do gm. Sławków, pow. Olkuski, woj. Kieleckie.

24) Miechowicz Władysław, ur. 1904 r., syn Stanisława i Franciszki, Radom, woj. Kieleckie.

25) Kozioł Eleonora, ur. 1876 r., córka Błażeja i Antoniny, Radom.

26) Wiaderny Aleksander, ur. 1887 r., syn Franciszka i Jadwigi, Radom.

27) Koper Stefan, Sosnowiec.

28) Smętek Ignacy, Zawiercie.

29) Garbiec Jan „

30) Laber Mieczysław „

31) Półtorak Józef „

32) Nowaczyk Jan, ur. 17.VI.1898 r. w Obornikach, woj. Poznańskie.

Sołtys wsi Łunin, gminy Łunin, pow. Łunienieckiego zgubił podłużną z pojedynczą obwódką pieczęć sołecką z napisem: „Sołtys wsi Łunin".

Sołtys Kolonji Białobrzeg, gm. Dłusk, pow. Słupeckiego zgubił pieczęć gumową, okrągłą, średnicy $1^1/_2$ cm. z podwójną obwódką w koło, z napi-

sem pośrodku: „Sołtys Kolonji Białobrzeg", wokoło z napisem: „gminy Dłusk, pow. Słupeckiego".

Urząd Wojewódzki w Łodzi zawiadamia, iż zostały zagubione karty azylu wydane przez Starostwo w Kaliszu dn. 24 lipca 1923 r. L. 136 i 137 ne imię Kruszyński Teodor i Kruszyńska Djadora.

Powyższe karty azylu unieważnia się.

Urząd Wojewódzki w Łodzi unieważnia wydaną w dn. 15.III.1924 r. Nr. 666 kartę azylu wydaną przez Starostwo w Kaliszu na imię Kowtun Omelko. Powyższą kartę zgubił Kowtun Omelko i otrzymał w Starostwie w Kaliszu duplikat w dn. 15.II.1928 L. 1595.

51.

Poszukiwanie.

Dnia 21.VII. 1927 r. wydalił się z gminy Iwierzyce powiatu ropczyckiego, umysłowo chory Błażej Augustyn i dotychczas nie został odszukany. — Rysopis: wiek 60 lat, wzrost średni, twarz pociągła, włosy ciemno-blond, wąsy i zarost rudy.

Województwo Krakowskie prosi o wdrożenie poszukiwań za wymienionym i w razie dodatniego wyniku o zawiadomienie o tem wprost Starostwo w Ropczycach.

Dział obwieszczeń.

a) Komasacje i parcelacje gruntów, likwidacje serwitutów.

Okręgowy Urząd Ziemski w Warszawie podaje do wiadomości, że prawomocnem orzeczeniem Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 21 grudnia 1927 r. zostały objęte scaleniem grunty wsi Głażewo Wity, gminy Sieluń, pow. Makowskiego o powierzchni około 57 ha.

Okręgowy Urząd Ziemski w Warszawie podaje do wiadomości, że prawomocnem orzeczeniem Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 20 stycznia 1928 r. zostały objęte scaleniem grunty wsi Przychód, gminy Mostowo, pow. Mławskiego wraz z częścią gruntów z nieruchomości „Szreńsk Miasto" i gruntami os. Szreńsk o łącznej powierzchni około 1488 ha.

Okręgowy Urząd Ziemski w Warszawie podaje do wiadomości, że prawomocnem orzeczeniem Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 20 stycznia 1928 r. zostały objęte scaleniem grunty os. Szreńsk, gminy Mostowo, pow. Mławskiego wraz z częścią gruntów z nieruchomości „Szreńsk Miasto" i gruntami wsi Przychód o łącznej powierzchni około 1488 ha.

Okręgowy Urząd Ziemski w Warszawie podaje do wiadomości, że prawomocnem orzeczeniem Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 6 grudnia 1927 r. zostały objęte scaleniem grunty wsi Goślice i Kolonja Dezerta Gośliczki, gm. Kleniewo, pow. Płockiego o łącznej powierzchni około 126 ha.

Okręgowy Urząd Ziemski w Warszawie podaje do wiadomości, że prawomocnem orzeczeniem Okręgowej Kom. Ziemskiej z dnia 30 grudnia 1927 r. zostały objęte scaleniem grunty wsi Gortatowice, gminy Gortatowice, pow. Rawskiego wraz z częścią gruntów z nieruchomością „Dobra ziemskie Gortatowice". „Kolonja Bartoszówka № 1" i „Kuczyzna № 11" oraz z częścią gruntów ukazowych wsi Podgaj vel Nieratów o łącznej powierzchni około 145 ha.

Okręgowy Urząd Ziemski w Warszawie podaje do wiadomości, że prawomocnem orzeczeniem Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 15 listopada 1927 r. zostały objęte scaleniem grunty wsi Luszewo, gminy Ratowo, pow. Mławskiego o powierzchni około 487 ha.

Okręgowy Urząd Ziemski w Warszawie podaje do wiadomości, że prawomocnem orzeczeniem Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 13 stycznia 1928 r. zostały objęte scaleniem grunty wsi Rudno Jeziorowe, gminy Krzynowłoga, pow. Przasnyskiego wraz z częścią gruntów hipotecznych z nieruchomości Rudno Jeziorowe, Rudno Kosiły o łącznej powierzchni około 589 ha.

Okręgowy Urząd Ziemski w Warszawie podaje do wiadomości, że prawomocnem orzeczeniem Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 10 stycznia 1928 r. zostały objęte scaleniem grunty wsi Ościsłowo, gminy Młock, pow. Ciechanowskiego wraz z częścią gruntów z nieruchomości „Dobra ziemskie Rumoka" i osadą pokarczowaną z maj. „Dobra Opinogóra" o łącznej powierzchni około 652,55 ha.

Okręgowy Urząd Ziemski w Warszawie podaje do wiadomości, że prawomocnem orzeczeniem Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 5 stycznia 1928 r. zostały objęte scaleniem grunty wsi Pniewo, gminy Nasielsk, pow. Pułtuskiego wraz z częścią gruntów z nieruchomorci „Góra Pniewska" i „Nasielsk lit. K" i częścią gruntów wsi Góra Pniewska o łącznej powierzchni około 179 ha.

Okręgowy Urząd Ziemski w Warszawie podaje do wiadomości, że prawomocnem orzeczeniem Okręgowej Kom. Ziemskiej z dnia 21 lipca 1927 r. zostały objęte scaleniem grunty wsi Służewo i Stara Wieś, gminy Służewo, pow. Nieszawskiego wraz z częścią gruntów maj. Służewo i gruntami należącemi do spółki „Zakłady Przemysłowe Kujawy" o łącznej powierzchni około 174,5 ha.

Okręgowy Urząd Ziemski w Warszawie podaje do wiadomości, że prawomocnem orzeczeniem Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 3.XI.27 r. zostały objęte scaleniem grunty wsi Trzcianka — Wielka gminy Chalin pow. lipnowskiego, wraz z częścią gruntów wsi Rumunki Trzcianka o łącznej powierzchni około 245 ha.

Okręgowy Urząd Ziemski w Warszawie podaje do wiadomości, że prawomocnem orzeczeniem Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 27.X.27 r. zostały objęte scaleniem część gruntów nieruchomości ziemskiej „Dobra Ziemskie Czerwonka" o powierzchni około 406 ha.

Okręgowy Urząd Ziemski w Warszawie podaje do wiadomości, że prawomocnem orzeczeniem Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 5.XI.1927 r. zostały objęte scaleniem grunty wsi Ossowice gminy Regnów pow. rawskiego. wraz z częścią gruntów z nieruchomości „Ossowica" i „Osada Ossowice № 1" o łącznej powierzchni około 213 ha.

Okręgowy Urząd Ziemski w Warszawie podaje do wiadomości, że prawomocnem orzeczeniem Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 29.X.27 r. zostały objęte scaleniem wszystkie grunty znajdujące się na terenie wsi Majki Małe gminy Majki, pow. płockiego, wraz z częścią gruntów nieruchomości „Majki" i Majki lit. a o łącznej powierzchni około 92 ha.

Okręgowy Urząd Ziemski w Warszawie podaje do wiadomości, że prawomocnem orzeczeniem Okręgowego Urz. Ziem. z dn. 5.XI.27 r. zostały objęte scaleniem grunty wsi Głażewo Kołaki, gminy Sieluń, powiatu makowskiego o powierzchni około 96 ha.

Okręgowy Urząd Ziemski w Warszawie podaje do wiadomości, że prawomocnem orzeczeniem Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 25.XI.27 r. zostały objęte scaleniem grunty drobnoszlacheckie, hipoteczne i tabelowe wsi Zbądz, gminy Sielc, pow. makowskiego, o łącznej powierzchni około 966 ha.

Okręgowy Urząd Ziemski w Warszawie podaje do wiadomości, że prawomocnem orzeczeniem Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnią 30.XI.27 r. zostały objęte scaleniem grunty wsi Brodowo Kuce, gminy Gołębie, pow. pułtuskiego, wraz z częścią gruntów z nieruchomości Brodowo Kuce o łącznej powierzchni około 125 hą.

O.U.Z. w W-wie podaje do wiadomości, że prawomocnem orzeczeniem O.U.Z. z dn. 3.X.27 r. zostały objęte scaleniem grunty wsi Wojciechowice Wielkie gm. Krzyżanówek pow. kutnowskiego, składające się z trzech jednostek hipotecznych, „Dobra Ziemskie Wojciechowice Wielkie część lit. A", „Dobra Wojciechowice lit. B" i „Dobra Ziemskie Wojciechowice Wielkie część lit. C" o łącznej powierzchni około 200 ha.

Okręgowy Urząd Ziemski w Warszawie podaje do wiadomości, że prawomocnem orzeczeniem Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 25.XI.1927 roku zostały objęte scaleniem grunty wsi Draganie, gminy Brwilno, powiatu płockiego, zapisane w tabeli likwidacyjnej tej wsi pod №№ 1 do 8 włącznie oraz № 17, o powierzchni około 196 ha.

Okręgowy Urząd Ziemski w Warszawie podaje do wiadomości, że prawomocnem orzeczeniem Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 22.X.27 r. zostały objęte scaleniem wszystkie grunty wsi Majdan, gminy Baranowo, pow. prasnyskiego, o powierzchni około 268 ha.

Okręgowy Urząd Ziemski w Warszawie podaje do wiadomości, że prawomocnem orzeczeniem Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 25.XI.27 r. zostały objęte scaleniem wszystkie grunty wsi Budy Mdzewskie, gminy Unierzyż, pow. mławskiego, o powierzchni około 134 ha.

Okręgowy Urząd Ziemski w Warszawie podaje do wiadomości, że prawomocnem orzeczeniem Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 5.XI.1927 r. zostały objęte scaleniem wszystkie grunty wsi Pacyna, gminy Pacyna, powiatu gostyńskiego o powierzchni około 60 ha.

---

b) Licytacje i postępowania spadkowe.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Juljan Gliński, przy ul. Żórawiej pod № 45 zamieszkały, obwieszcza, że na żądanie współwłaścicieli, w dniu 6 Czerwca 1928 r. od godziny 10 zrana, odbędzie się w sali posiedzeń wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie, przy ulicy Miodowej № 15, publiczna sprzedaż przez licytacje w drodze działów nieruchomości ziemskich: „Osada Annopol № 5 B Б” powiatu Warszawskiego, przestrzenią 291 $^{56}/_{100}$ sąż. kwadr. i część „Osady Pruszków № 5 lit Б“ powiatu Warszawskiego, działki gruntu № 9, przestrzenią 389 $^{77}/_{100}$ sąż. kwadr. czyli 5348 łokci kwadr., należących, przez zastrzeżenie do firmy: „Zakłady Przemysłowo-Handlowe i Zbożowe „Pruszków” S-ka z ogr. odp.” i do Marji, Aleksandry, Tadeusza, Mieczysława i Józefa Małgowskich, z zabudowaniami: a) stróżówką parterową murowaną; b) podłużną oficyną parterową, murowaną; c) elewatorem piętrowym, murowanym, z budynkiem piętrowym murowanym, z przeznaczeniem na młyn z instalacją związaną z młynem; d) studnią z kręgów betonowych; e) ustępem drewnianym, oraz innych przynależności szczegółowo wskazanych w opisie w dniu 2 kwietnia 1928 r. sporządzonym.

Powyższe nieruchomości nie są w zastawie, mają urządzone księgi hipoteczne znajdujące się w wydziale hipotecznym ziemskim przy Warszawskim Sądzie Okręgowym są obciążone hipotecznymi długami, kaucjami i ostrzeżeniami na sumę 59600 rb. i 18.169.320 mk. oraz podlegają sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 82549 zł.

Zamierzający wziąć udział w licytacji obowiązany złożyć wadjum 8255 zł.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

№ 553 1928 r.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Juljan Gliński przy ul. Żórawiej pod № 45 zamieszkały, obwieszcza, że na żądanie pełnomocnika wierzyciela Janusza Ostrowskiego Adw. Józefa Gembskiego w poszukiwaniu od małż. Żebrowskich 6900 złp. z % % i kosztami w dniu 5 Października 1928 r. od godziny 10 zrana, odbędzie się w sali posiedzeń wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie, przy ulicy Miodowej № 15, publiczna sprzedaż przez licytacje nieruchomości ziemskiej „Willa Schronisko w Świdrze” powiatu Warszawskiego, należącej do Wincentego i Czesławy Żebrowskich, składającej się z placu przestrzeni 12 mórg. 212 pręt. domu mieszkalnego dwupiętrowego, przybudówki murowanej parterowej, 2 domów mieszkalnych drewnianych, szopy drewnianej, piwnicy murowanej, ubikacji murowanej, drzew rosnących oraz innych przynależności szczegółowo wskazanych w opisie w dniu 29 Października 1927 r. sporządzonym przez Komornika Szcześniaka na żądanie wierzyciela Blecha.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie ma urządzoną księgę hipoteczną znajdującą się w wydziale hipotecznym ziemskim przy Warszawskim Sądzie Okręgowym jest obciążona hipotecznymi długami. kaucjami i ostrzeżeniami na sumę 221180 Zł. i 250 dol. S. Z. A. P. oraz podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 100.000 złp. lecz na zasadzie art. 1070 U. P. C. może być sprzedana i niżej szacunku.

Zamierzający wziąć udział w licytacji obowiązany złożyć wadjum 10.000 złp.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

№ 118/1928.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Juljan Gliński przy ul. Żórawiej Nr. 45 zamieszkały, obwieszcza, że na żądanie wierzyciela Iżewskiego w poszukiwaniu od Szulca 1.360 zł. w dniu 15 Czerwca 1928 r. od godziny 10 zrana, odbędzie się w sali posiedzeń wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie, przy ul. Miodowej Nr. 15, publiczna sprzedaż przez licytację trzech działek gruntów, wchodzących w skład nieruchomości ziemskiej pod nazwą: „Dobra Kaczy-Dół”, powiatu Warszawskiego, przestrzeni 6.200 łokci kwadr. należących do Klemensa i Katarzyny małż. Szulców, domu mieszkalnego, parterowego z pruskiego muru, ubikacji drewnianej, studni pompy, drzew owocowych oraz innych przynależności szczegółowo wskazanych w opisie w dniu 5-go Marca 1927 r. sporządzonym przez komornika Szcześniaka.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie ma urządzoną księgę hipoteczną łącznie z nieruchomością: „Dobra Kaczy-Dół” znajdującą się w wydziale hipotecznym ziemskim, przy Warszawskim Sądzie Okręgowym jest obciążona hipotecznymi długami, kaucjami i ostrzeżeniami na ogólną sumę 313 rubli czyli 676 mk. 8 fen. i 3.300 zł. z % i kosztami, oraz podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 2.000 zł.

Zamierzający wziąć udział w licytacji obowiązany złożyć wadjum 200 zł.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

№ 229/1928 r.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Juljan Gliński przy ul. Żórawiej № 45 zamieszkały, obwieszcza, że na żądanie pełn. wierzyciela W. Kisiela, Ołowińskiego, w poszukiwaniu od Kazimiery Domańskiej 3500 złotych z kosztami i % w dniu 6 czerwca 1928 r. od godziny 10 zrana, odbędzie się w sali posiedzeń wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie, przy ulicy Miodowej Nr. 15, publiczna sprzedaż przez licytacje nieruchomości ziemskiej

„Willa Schronisko", powiatu Warszawskiego, należącej do Kazimiery Domańskiej, przestrzeni 4596 łokci kwadratowych, domu mieszkalnego, dwupiętrowego, drewnianego, ubikacji ustępowej drewnianej, oraz innych przynależności szczegółowo wskazanych w opisie w dniu 29 sierpnia 1927 r. sporządzonym przez Komornika Szcześniaka na żądanie Sypniewskiej.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie ma urządzoną księgę hipoteczną znajdującą się w wydziale hipotecznym ziemskim przy Warszawskim Sądzie Okręgowym jest obciążona hipotecznymi długami, kaucjami i ostrzeżeniami na sumę 6500 zł. z %% i kosztami oraz podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 10.000 zł. p.

Zamierzający wziąć udział w licytacji obowiązany złożyć wadjum 1000 zł. p.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Nr. 119/1928

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Juljan Gliński przy ul. Żórawiej Nr. 45 zamieszkały, obwieszcza, że na żądanie pełn. Chrzana i Ejchenbauma, Adwokata Józefa Sliwowskiego w dniu 5 czerwca 1928 r. od godziny 10 zrana, odbędzie się w sali posiedzeń wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie, przy ulicy Miodowej Nr. 15, publiczna sprzedaż przez licytację w drodze działów nieruchomości ziemskiej: „Osada Zaremby", położonej w gminie Wiązowna, powiatu dawniej Mińsko-Mazowieckiego, obecnie Warszawskiego, należącej do Chaima-Moszka Cochna, Cyrli Holber, Henryka Chrzana i Nachmana Ejchenbauma, składającej się z placu przestrzeni 555 sążni kwadratowych, domu murowanego parterowego, oraz innych przynależności szczegółowo wskazanych w opisie w dniu 2 sierpnia 1919 r. sporządzonym.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie ma urządzoną księgę hipoteczną znajdującą się w wydziale hipotecznym ziemskim przy Warszawskim Sądzie Okręgowym nie jest obciążona hipotecznymi długami, kaucjami i ostrzeżeniami oraz podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 3000 zł.

Zamierzający wziąć udział w licytacji obowiązany złożyć wadjum 300 zł.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

341/1928

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Stanisław Żołnowski, przy ul. Kościelnej № 8 w Warszawie zamieszkały ogłasza, że na żądanie wierzycielki Franciszki Wójcik w dniu 15 czerwca 1928 r. od godziny 10 zrana, odbędzie się w sali posiedzeń wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie, przy ulicy Miodowej № 15, publiczna sprzedaż przez licytację osady włościańskiej, położonej we wsi Modecin, gminy Strachówka, zapisanej w tabeli likwidacyjnej pod Nr. 13, pozostałej po zmarłej Katarzynie Makowskiej, przestrzeni 7 morg. 1 pręt w 4-ch działkach: 1-sza działka, siedlisko około 1½ morgi, II-ga około 1 morgi, III-cia około 1½ morgi i IV-ta 3 morgi w tem 1 mórg lasu w rozroście 50-cioletnim, domu mieszkalnego, pobudowanego na I-ej działce z drzewa 4" bali, krytego słomą o 2-ch stancjach, sieni i komory, w stanie wymagającym remontu, długości 8 metrów, szerokości 5¼ metra i wysokości 2 metry, oraz innych przynależności szczegółowo wskazanych w opisie w dniu 29 sierpnia 1927 r. sporządzonym.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie, i nie ma urządzonej księgi hipotecznej, podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 1820 zł. (tysiąc ośmset dwadzieścia złotych).

Zamierzający wziąć udział w licytacji obowiązany złożyć wadjum zł. 182. (sto ośmdziesiąt dwa złote).

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Nr. 101/1928

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Gustaw Jesionowski przy ulicy Dzielnej № 17 w Warszawie zamieszkały, ogłasza, że na żądanie Elżbiety Kunikowskiej w poszukiwaniu 4.151 zł. w dniu 6 czerwca 1928 r. od godz. 10 rano w sali posiedzeń Sądu Okręgowego w Warszawie, ul. Miodowa 15, odbędzie się publiczna sprzedaż przez licytację nieruchomości ziemskiej osady włościańskiej, we wsi Jackowice-Prymasowskie, gm. Bąków, Nr. 21 (w połowie) należącej do Jana Guzka, przestrzeni około 10 mr. wraz ze znajdującemi się tam budynkami: domem mieszkalnym i oborą drewnianemi pod słomą, oraz innemi przynależnościami szczegółowo wskazanemi w opisie w dniu 31 sierpnia 1927 r. sporządzonym przez Komornika Leona Czarneckiego.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie, niema urządzonej księgi hipotecznej i podlega sprzedaży w całkowitym komplecie według wskazanego wyżej opisu.

Licytacja się rozpocznie od sumy 7.700 zł. i zamierzający wziąć udział w licytacji winien złożyć wadjum 770 zł.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji Komornika, a w dniu licytacji w Sądzie Okręgowym w Warszawie.

Nr. 348/28

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Stanisław Zołnowski, przy ul. Kościelnej № 8 w Warszawie zamieszkały ogłasza, że na żądanie wierzyciela Franciszka Gałzemplasa w dniu 15 czerwca 1928 r. od godziny 10 zrana, odbędzie się w sali posiedzeń wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie, przy ulicy Miodowej № 15, publiczna sprzedaż przez licytację osady włościańskiej, położonej we wsi Kraszew-Stary, gminy Klembów, powiatu Radzymińskiego, należącej do Jana Kielaka i składającej się: z ziemi około 6,5 morgów w czterech działkach, a mianowicie: I-sza — przestrzeni około 4-morgów, II-ga przestrzeni około 2-ch morgów, III-cia przestrzeni około ½ morgi i IV-ta przestrzeni około ¼ morgi, domu pobudowanego murem francuskim z przystawką na III działce, o 2-ch izbach, z których w jednej urządzony jest sklep, krytego gontem, długości około 14 łokci, szerokości 7 łokci i wysokości 3½ łokcia, o 2-ch drzwiach i 4-ch oknach oraz innych przynależności szczegółowo wskazanych w opisie w dniu 9 grudnia 1926 r. sporządzonym.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie, nie jest hipoteczną natomiast I-sza działka przestrzeni około 3-ch morgów oddana została w dzierżawę na lat 36 podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej zł. 350 (trzysta pięćdziesiąt).

Zamierzający wziąć udział w licytacji obowiązany złożyć wadjum w wysokości zł. 35 (trzydzieści pięć złotych).

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

№ 103/1928 r.

Komornik przy Sądzie Okęgowym w Warszawie, Henryk de-Castro Lacerda, zam. przy ul. Hożej Nr. 74 w Warszawie, obwieszcza, że na żądanie Henryka Flatau i na mocy tytułu wykonawczego Sądu Okręgowego w Warszawie Wydz. I Cyw. z dnia 12 stycznia 1927 r. za Nr. 275/I.C. 1796/24 w dniu 14 czerwca 1928 roku od godziny 10 rano w gmachu Sądu Okrągowego w Warszawie, przy ul. Miodowej Nr. 15, odbędzie się sprzedaż nieruchomości ziemskiej „Folwark Irenów", należącej do Jana Wrony, Józefa Jakubowskiego i Antoniego Sygnarka, położonej we wsi Irenów, gminy Drwalew, powiatu Grójeckiego, ziemi Warszawskiej, składającej się z ziemi przestrzeni 26 dzies. 219 kw. sążni, w tej liczbie ziemi ornej 18 dzies. 498 kw. sążni, sadu owocowego 2 dzies. 6 kw. sążni, lasu 5 dzies. 128 sążni kw. i nieużytków 1987 kw. sążni szczegółowo wymienionym w opisie sporządzonym w dniu 24 lutego 1911 r. st. st. przez byłego Komornika W. W. Alchimowicza.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie, ma sporządzoną księgę hipoteczną pod nazwą „Folwark Irenów", znajdującą się w wydziale Hipotecznym Ziemskim przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, obciążona jest długami, kaucjami i ostrzeżeniami na sumę 6.000 rb. i podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu z dnia 24 lutego 1911 r. st. st.

Licytacja powyższej nieruchomości rozpocznie się od sumy 15.000 zł.

Życzący przyjąć udział w licytacji obowiązany złożyć kaucję w kwocie 1.500 zł.

Warunki licytacyjne i dokumenty odnoszące się do sprzedaży, mogą być przejrzane w kancelarji Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie Henryk de Castro Lacerda mający kancelarję swoją w domu № 74 przy ul. Hożej w Warszawie obwieszcza, że na żądanie Jana Łuszczyka nabywcy praw Stanisława Niedziałka i na mocy tytułu wykonawczego Sądu Okręgowego w Warszawie Wydziału X Cywilnego z dn. 11 sierpnia 1926 r. № 5200, w dniu 14 czerwca 1928 r. od godziny 10 rano w gmachu Sądu Okręgowego w Warszawie przy ulicy Miodowej № 15 odbędzie się sprzedaż nieruchomości ziemskiej położonej we wsi Stara Warka, gminy Konary, powiatu Grójeckiego, województwa Warszawskiego, zapisanej do tabeli likwidacyjnej pod № 21 należącej do spadkobierców Stanisława Kozłowskiego nieletnich Jana i Stanisława Kozłowskich, składającej się z przestrzeni 14 morgów 273 prętów ziemi w jednej połowie o glebie pszennej, w drugiej o glebie żytniej kartoflanej w pięciu działkach, w tem około ½ morgi ogrodu owocowego, na pewnej przestrzeni wzniesione są budynki drewniane: dom mieszkalny, obora i stodoła wszystko szczegółowo wymienione w opisie sporządzonym przez Komornika przy Sądzie Okręgowym w Warszawie Walentego Kabasę w dniu 6 kwietnia 1927 r.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie, urządzonej książki hipotecznej nie posiada, jest wydzierżawiona na mocy prywatnej umowy do 1 stycznia 1929 roku i podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wymienionego wyżej opisu z dnia 6 kwietnia 1927 r., w poszukiwaniu sumy 3299 zł. 99 gr. z % i kosztami.

Licytacja wymienionej nieruchomości rozpocznie się od sumy 10.000 zł.

Życzący przyjąć udział w licytacji obowiązani są złożyć kaucję w wysokości 1000 zł.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie Eugenjusz Wojtowiecki, mający kancelarję w Warszawie przy ulicy Targowej Nr. 63 ogłasza, że na żądanie wierzycielki Heleny Galej w dniu 14 czerwca 1928 roku od godziny 10 rano w sali posiedzeń Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie przy ulicy Miodowej Nr. 15 odbędzie się w drodze przymusowej egzekucji publiczna sprzedaż przez licytację majątku nieruchomego, położonego we wsi Pęcław, gminy Czersk, powiatu grójeckiego, oznaczonego Nr. hip. 4/5, stanowiącego własność Jana Galeja; że nieruchomość ta składa się z połowy osady włościańskiej, zapisanej w tabeli likwidacyjnej Nr. 4/5 o przestrzeni 19 morgów i 82 i pół pręta ziemi z czego: 18 morgów 282 i pół

pręta gleby pszennej i 100 prętów lasu. Na nieruchomości tej znajduje się dom drewniany, kryty słomą o wymiarach: długość 9,5, szerokość 6,6 i wysokość 2,2 mtr. w stanie zniszczonym. Grunta tej osady położone są w 10 działkach. Opisana wyżej nieruchomość ma urządzoną księgę hipoteczną w Wydziale Hipotecznym powiatu grójeckiego, nie jest w zastawie i obciążona jest długami i kaucjami na sumę 2213 rubli 33 kop., 1654 marek pol. oraz 923 zł. 80 gr., a także dożywotniemi alimentami na rzecz Heleny Galej, szczegółowo wskazanemi w akcie notarjalnym, sporządzonym w dniu 29 stycznia 1903 roku za Nr. 34 przed Notarjuszem Pełczyńskim w Górze Kalwarji. Ścieśnienia prawa własności oraz rygory szczegółowo wskazane są w dziale III wykazu hipotecznego.

Sprzedaż rozpocznie się od sumy 2800 zł. Zamierzający wziąć udział w licytacji obowiązany jest złożyć wadjum w sumie 280 złotych.

Wszelkie dokumenty oraz akta dotyczące sprzedaży mogą być przejrzane w kancelarji wydziału I Sądu Okręgowego w Warszawie.

Nr. 298/28.

Wydział Hipoteczny przy Sądzie Pokoju w Sierpcu obwieszcza, że zostało otwarte postępowanie spadkowe po śmierci Antoniego i Marjanny małżonkach Kubickich, współwłaścicielach nieruchomości w mieście Raciążu, Nr. 93 oznaczonej i do repertorjum hipotecznego pod Nr. 21 zapisanej.

Termin zamknięcia tego postępowania spadkowego wyznaczony został na dzień 3 października 1928 roku, w którym interesowani winni zgłosić swoje prawa w kancelarji hipotecznej w Sierpcu, pod skutkami prekluzji.

Wydział Hipoteczny przy Sądzie Okręgowym w Płocku obwieszcza, że otwarte zostały postępowania spadkowe po zmarłych:

1) Szczepanie Kowalskim, właścicielu działki Nr. 2, przestrzeni 7 dzies. 1122 sążni, pochodzącej z dóbr ziemskich Gradzanowo Zbęskie lit. Б, powiatu Mławskiego.

2) Mendlu Gruda, wierzycielu sumy 6000 rub. i kaucji 600 rub., zabezpieczonemi na hipotece dóbr ziemskich Kłuśno lit. A, powiatu Rypińskiego, w dziale IV pod Nr. Nr. 16 i 17.

3) Marjanie Bączkowskim, wierzycielu ewikcji 80 dolarów, zapisanej na hipotece dóbr ziemskich 1) Bronowo-Zalesie, 2) Bronowo-Zalesie lit. A, 3) Bronowo-Zalesie lit. B i 4) Bronowo-Zalesie lit. C, powiatu Płockiego w dziale IV pod Nr. 1.

4) Antonim Zieleniewskim, współwłaścicielu dóbr ziemskich Kruszenica Sątniki, powiatu Sierpeckiego,

5) Janie Gorzkiewiczu, właścicielu parceli Nr. 1, przestrzeni 5 dziesięcin 121 sążni, pochodzącej z dóbr ziemskich Augustowo lit. B, powiatu Mławskiego.

6) Walentynie Łojewskiej, wierzycielce sumy 4500 rubli, zabezpieczonej na hipotece dóbr ziemskich Szczepkowo-Sołdany, pow. Mławskiego pod Nr. 5 działu IV.

7) Juljanie Czapskim, wierzycielu sumy 15.000 rub. zabezpieczonej na dobrach ziemskich Złowody, powiatu Lipnoskiego, pod Nr. 7^{A} działu IV.

8) Katarzynie Chmielińskiej, wierzycielce sumy 1200 rubli, zabezpieczonej na hipotece dóbr ziemskich Las Masiak, powiatu Lipnoskiego, pod Nr. 2 działu IV.

9) Andrzeju Borkowskim, współwłaścicielu dóbr ziemskich Bartniki lit. B, powiatu Przasnyskiego,

10) Eugenjuszu Kuskowskim, właścicielu dóbr ziemskich Karwacz osada młynarska, pow. Przasnyskiego,

11) Konstancji i Józefie małżonkach Czarneckich, właścicielach 45 morgów ziemi, pochodzącej z dóbr ziemskich Ratowo, powiatu Mławskiego, oraz $3^{1/2}$ morgów łąki, pochodzącej z dóbr ziemskich Radzanowo, powiatu Mławskiego,

12) po Walentym Sieradzkim, właścicielu 15 morgów gruntu, pochodzących z dóbr Bolęcin lit A. Б (B), powiatu Płońskiego,

13) Grzegorzu Furmanie, właścicielu dóbr majątek poduchowny Biała, powiatu Płockiego.

Termin zamknięcia tych postępowań spadkowych wyznaczono na dzień 2 października 1928 r. w tymże Wydziale hipotecznym w Płocku, pod skutkami prekluzji.

Wydział Hipoteczny powiatowy w Płońsku obwieszcza, o toczących się postępowaniach spadkowych po zmarłych:

1) Urszuli - Małgorzacie Wachol, właścicielce osady włościańskiej we wsi Podmarszczynie, powiecie Płońskim, Nr. tabeli 18/N. h. r. 212 B,

2) Antonim Wacholu właścicielu osady włościańskiej w tejże wsi Nr. tabeli 20/N. h. r. 214 P.,

3) Aleksandrze Grynbaumie, współwłaścicielu 3-ch nieruchomości w Płońsku (Nr. h. r. 71.91 i 126 lit. P.),

4) Moszku Konie wierzycielu sumy rb. 150, figurującej w dziale IV wykazu hipotecznego, nieruchomości w Płońsku/Nr. h, r, 10 lit. P pod № 5,

5) Teofili Trzcińskiej, właścicielce nieruchomości w Płońsku, przy ulicy Płockiej (Nr. h. r. 47 lit. P.),

6) Franciszku i Józefie małżonkach Krynickich, właścicielach 15 morgów gruntu z osady włościańskiej we wsi Krysku, powiecie Płońskim, zapisanej w tabeli pod № 5 (Nr. h. r. 53 lit. K.),

7) Ludwiku Kozłowskim, współwłaścicielu nieruchomości w Płońsku (Nr. h. r. 257 lit. P.),

8) Marjannie i Jakóbie małżonkach Krajewskich, właścicielach nieruchomości w Płońsku (Nr. h. r. 144 lit. P.),

Termin zamknięcia tych postępowań oraz regulacji spadków wyznaczony na dzień 5 Października 1928 roku i w tym terminie osoby interesowane stawić się winny osobiście, lub przez pełnomocni-

ków materjalnie upoważnionych do Wydziału Hipotecznego w Płońsku, z dokumentami uprawniającemi do spadku, pod skutkami prekluzji z art. 131 Ust. Hip.

Wydział hipoteczny przy Sądzie Okręgowym w Płocku obwieszcza, że otwarte zostały postępowania spadkowe po zmarłych:

1) po zmarłym Janie Klimkowskim, wierzycielu ostrzeżenia na sumę 1.500 zł. z % i kosztami, zapisanego na hip. dóbr Gnojenko lit. A. pow. mławskiego, w dziale IV pod Nr. 55.

2) po Stanisławie Wieluńskim, współwłaścicielu dóbr Wieluń-Zalesie lit. C. z przyległością Wieluń-Wilewo, pow. sierpskiego.

3) po Józefie Pszennym, właścicielu parceli Nr. 14, przestrzeni 9 dziesięcin 540 sążni, pochodzącej z dóbr Dłutowo poduchowne, pow. mławskiego.

4) po Adolfie Jachno, współwłaścicielu nieruchomości płockiej Nr. 209h.

5) po Marji Wołkogonienko, współwłaścicielce nieruchomości płockiej Nr. 209h.

6) po Antonim Olewniczaku, właścicielu 2-ch parceli oznaczonych Nr. Nr. 14a i 15, zawierających ogólnej przestrzeni 4 dziesięciny 12.49 sążni, pochodzących z dóbr Ossówka folw., powiatu mławskiego.

7) po Marjanie Wielęgowskim, właścicielu parceli Nr. 2, zawierającej przestrzeni 5 dziesięcin 36 sążni, pochodzącej z dóbr Łapinóż lit. A., powiatu rypińskiego.

8) po Macieju Dobies, właścicielu parceli Nr. 10, zawierającej przestrzeni 3 dziesięciny 242 sążnie pochodzącej z dóbr Kosewo lit. B., pow. sierpskiego i współwłaścicielu dóbr Borki, powiatu sierpskiego.

9) po Janie Kirjuszynie współwłaścicielu nieruchomości płockiej Nr. 401 i 402.

10) po Marjannie z Raców Abraham współwłaścicielu dóbr Borowice A., powiatu płockiego.

11) po Stanisławie Rokickim, współwłaścicielu dwóch włók lasu z ziemią z dóbr Kłobukowo-Molendy lit. A., powiatu lipnowskiego, prawa którego figurują w dziale III pod Nr. 7a.

12) po Janie Szustaku, właścicielu parceli Nr. 8, zawierającej przestrzeni 3 dz. 110 sążni pochodzącej z dóbr Żeńbok lit. B, powiatu ciechanowskiego.

13) po Magdalenie Jurkiewicz, współwłaścicielce dóbr Działyń lit. E., pow. lipnowskiego.

14) po Bronisławie-Scholastyce Łempickiej, wierzycielce sumy 9.700 rubli i ewikcji 970 rubli, zabezpieczonych na dobrach Leszczyno Kmiece, pow. płockiego, w dziale IV pod Nr. Nr. 2 i 3.

15) po Icku Rubinlichcie, wierzycielu 12.000 marek kaucji, zapisanej na hipotece dóbr Kotowe, pow. rypińskiego, w dziale IV pod Nr. 12.

16) po Karolu Freyu, właścicielu dwóch działek gruntu, oznaczonych na planie Nr. Nr. 22 i 23, zawierających przestrzeni każda po 2 dziesięciny 1.965 sążni, pochodzących z dóbr Kamienie-Kotowe lit. A., pow. lipnowskiego.

17) po Mojżeszu-Jakóbie Kohnie, wierzycielu ewikcji 40.000 rubli, zabezpieczonej na dobrach Długie, pow. rypińskiego, w dziale IV pod Nr. 5.

18) po Franciszku Koszczale, właścicielu parceli Nr. 21, zawierającej przestrzeni 2 dz. 120 sążni, pochodzącej z dóbr Turza Wielka lit. C., pow. mławskiego.

19 po Franciszku Ostrowskim, współwłaścicielu dóbr Oględa, powiatu przasnyskiego.

Termin zamknięcia tych postępowań spadkowych wyznaczono na 1 Lipca 1928 roku w tym że wydziale hipotecznym w Płocku.

Nr. 525.

Wydział Hipoteczny przy Sądzie Pokoju w Sierpcu obwieszcza, że na dzień 16 czerwca 1928 r. wyznaczony został termin zamknięcia postępowania spadkowego po zmarłym Gustawie Benke, wierzycielu sumy 10.800 marek z kaucją w sumie 1.200 marek, zabezpieczonej na hipotece nieruchomości w Raciążu Nr. 103 oznaczonej i repertorjum hipotecznego pod Nr. 36 zapisanej.

W powyższym terminie osoby zainteresowane winny zgłosić prawa swoje w kancelarji tegoż Wydziału Hipotecznego, pod skutkami prekluzji.

№ 214.

Notarjusz przy Wydziale Hipotecznym Sądu Okręgowego w Płocku, Aleksander Pawłowski, niniejszym obwieszcza, że otwarte zostały postępowania spadkowe po zmarłych:

1) Władysławie Baranowskim, współwłaścicielu dóbr ziemskich Myślino-Koczewo lit. A. pow. Sierpeckiego.

2) Juljanie-Macieju Kwasiborskim, właścicielu działek Nr. Nr. 14 i 15 z dóbr Białyszewo i Szczepanki lit. A, pow. Sierpeckiego.

3) Józefie Czarneckim, właścicielu działki Nr. 19 o powierzchni 4 dzies. 800 sąż. w grupie „Miączyn" z dóbr Turza-Wielka lit. A, C, E, K, M, P, G, H, R, S, T, Nr. I — i właścicielu działki Nr. 7 o powierzchni 5 dzies. 1510 sąż. w grupie „Izabelin" z dóbr. Turza-Wielka lit. A, C, E, K, M, P, G, H, R, S, T, Nr. III — pow. Lipnoskiego.

4) Aleksandrze Banasiaku vel Woźniaku, współwłaścicielu dóbr Koski, pow. Sierpeckiego.

5) Janie Jakubowskim, właścicielu działek Nr. Nr. 17, 18, 19 i 20, ogólnej powierzchni 20 morgów, czyli 10 dzies. 600 sąż. z dóbr Trzcianka-Wielka lit. A, w grupie „Walentynów", pow. Lipnoskiego.

6) Juljuszu-Hermanie Pankracu, współwłaścicielu dóbr Sąsieczno, pow. Lipnoskiego.

7) Franciszku Ordaku, wierzycielu sumy 10.000 złotych, zabezpieczonej na dobrach Malużyn C, pow. Ciechanowskiego, w dziale IV pod Nr. 2.

8) Aleksandrze Drapczyńskim, współwłaścicielu dóbr Bębnowo, pow. Mławskiego.

9) Józefie Mierzejewskiej, wierzycielce sumy 5.000 rubli, zabezpieczonej na dobrach Gumowo-Kamienne lit. A, B, I, K, M, O, P, Q, pow. Ciechanowskiego, w dziale IV pod Nr. 5.

Termin do zamknięcia powyższych spadków wyznaczony został na 1 sierpnia 1928 r. w kancelarji tegoż notarjusza w Płocku, w gmachu Sądu Okręgowego.

№ 40.

SPROSTOWANIE.

Notarjusz A. Pawłowski w Płocku ogłasza, że w obwieszczeniu o spadku po Janie Jakubowskim wydrukowanem w Nr. 13 z dn. 31 grudnia 1927 r. Dz. Urz. została mylnie podana nazwa majątku „Turza Wielka A", a powinno być „Trzcianka Wielka A" — co się niniejszem prostuje.

---

c) Spółki wodne i uprawnienia wodne.

W myśl art. 222 p. 4 utawy wodnej z dnia 19 września 1922 r. (Dz. U. Nr. 102 poz. 936) podaję niniejszym do publicznej wiadomości wyciąg statutu spółki wodnej dla meljoracji gruntów „Bołąki-Grzymki" zatwierdzonej przezemnie na podstawie art. 222 p. 3 wyżej wymienionej ustawy decyzją z dnia 10 marca 1928 r. L. 585/28, jak następuje:

STATUT

Spółki Wodnej dla meljoracji gruntów w powiecie Mławskim gminy Dębsk.

Art. 1. Nazwa spółki Bołąki - Grzymki. Siedzibą spółki jest wieś Tyszki.

Art. 2. Celem spółki jest: a) wykonanie meljoracji szczegółowej gruntów według projektu sporządzonego przez inż. Kazimierza Sokolika z dnia 12.XI. 1927 r. i zatwierdzonego przez nadzorczą władzę oraz b) należyte utrzymanie wykonanych w tym celu urządzeń i budowli.

Art. 7. Walne zgromadzenie członków tworzą obowiązani do opłacania składek właściciele gruntów włączonych do spółki. Członkom spółki przysługuje prawo występowania na walnem zgromadzeniu osobiście lub przez upełnomocnioną do tego na piśmie osobę; osobą tą może być członek najbliższej rodziny lub inny członek spółki. Członek spółki nie może na walnem zgromadzeniu zastępować więcej, niż jednego członka.

Prawo udziału w walnem zgromadzeniu członków mają: w imieniu członków ograniczonych lub niezdolnych do załatwiania spraw swoich — ich prawni zastępcy, w imieniu osób prawnych, będących członkami — ich uprawnieni zastępcy.

Przy głosowaniach na walnem zgromadzeniu członków spółki wartości głosów poszczególnych członków oblicza się w stosunku wielkości opłat przypadających na każdego członka z tytułu przynależności jego do spółki.

Każdemu członkowi spółki przysługuje prawo przynajmniej jednego głosu. Na każde 1056 zł. przypadającego na członka udziału w opłatach, przysługuje temu członkowi prawo jednego głosu: otrzymane przy takiem obliczeniu ułamki głosu odrzuca się, o ile są mniejsze od połowy i dopełnia się do jedności, o ile są od połowy większe.

W myśl art. 144 ustawy wodnej, żaden członek nie może posiadać więcej, niż dwie piąte wszystkich głosów.

Wykaz ilości głosów, przysługujących każdemu z członków, sporządza zarząd i wywiesza go na przeciąg 4 tygodni u przewodniczącego w miejscu przeznaczonem do ogłoszeń (par. 18).

Wnioski o sprostowania w obliczeniach głosów mogą członkowie spółki każdego czasu wnosić do zarządu, który obowiązany jest rozpatrywać je na pierwszem z kolei posiedzeniu i w miarę możności załatwiać.

Do ważności uchwał walnego zgromadzenia członków, zwołanego w sposób w art. 18 niniejszego statutu wskazany, potrzebną jest obecność nie mniej, niż połowy członków, którzy nadto muszą przedstawiać właścicieli przynajmniej połowy obszaru gruntów, włączonych do spółki. W razie niezebrania się ilości członków dostatecznej dla prawomocności uchwał zgromadzenia, zostanie zwołane walne zgromadzenie z tym samym porządkiem obrad, w terminie od 7 do 14 dni po upływie terminu pierwotnie wyznaczonego. Uchwały tego zgromadzenia, zwołanego w drugim terminie, są prawomocne bez względu na ilość obecnych na nim członków.

Zwykłe uchwały walnego zgromadzenia członków zapadają większością głosów obecnych, do powzięcia uchwały rozwiązania spółki potrzebna jest większość 2/3 głosów obecnych.

Protokuły obrad zgromadzenia członków wraz z uchwałami wpisuje się do osobnej księgi protokułów. Każdy protokuł podpisuje przewodniczący i członkowie zarządu.

Art. 8. Do zakresu czynności walnego zgromadzenia członków należy:

a) wybór przewodniczącego i członków zarządu oraz komisji rewizyjnej,
b) uchwalenie na podstawie projektu sposobu i ogólnego planu przeprowadzenia przedsięwzięcia oraz sposobu pokrycia kosztów wykonania i utrzymania w należytym stanie urządzeń spółkowych,
c) zatwierdzanie przedłożonych przez zarząd rocznych sprawozdań, rachunków, budżetu i bilansu,
d) ustanawianie wynagrodzeń dla płatnych funkcjonarjuszów spółki,
e) uchwalanie zasadniczych zmian w projekcie przy zachowaniu celu spółki, określonego w art. 2-gim statutu,
f) uchwalanie zmian w statucie spółki,
g) uchwalanie rozwiązania spółki zgodnie z przepisami art. 178 ustawy wodnej oraz sposobu zlikwidowania interesów spółki.

Uchwały walnego zgromadzenia członków spółki, wymienione w punktach d, e, f, g, wymagają, dla uzyskania prawomocności zatwierdzenia władzy nadzorczej.

Art. 18. Ogłoszenia zarządu, dotyczące członków spółki, wywieszane być mają u przewodniczącego zarządu, zastępcy przewodniczącego

i u sołtysa wsi w miejscu do ogłoszeń przeznaczonem, widocznem i dla każdego dostępnem.

Zwołanie walnego zgromadzenia członków wraz z podaniem terminu i porządku obrad musi być ogłoszone przynajmniej na tydzień przed terminem zebrania; również na tydzień naprzód obowiązany jest powiadomić pisemnie przewodniczący zarządu władzę nadzorczą o zwołaniu zgromadzenia członków z podaniem terminu i porządku obrad.

Ogłoszenia, dotyczące spółki, a mające na celu powiadomienie o danym przedmiocie szerszego ogółu, czynione są w Dzienniku Urzędowym Województwa Warszawskiego i według uznania zarządu w innych pismach. Ogłoszenia podpisuje przewodniczący spółki.

Starosta:
(—) *w. z. E. Waśniewski.*

Mława, dnia 14 marca 1928 r.
L. 585/28.

Na zasadzie art. 222. ust. 3 ustawy wodnej z dnia 19.IX.1922 r. (D.U. №102 poz. 936) i na podstawie Starościńskiego Kolegjum Wodnego z dnia 7 marca 1928 roku niniejszym aktem zatwierdzam poniższy statut: Spółki Wodnej Lipie.

Starosta:
(—) G. Orłowski.

Rawa-Mazowiecka, dnia 7 marca 1928 r.
L 848.

STATUT
SPÓŁKI WODNEJ DLA MELJORACJI GRUNTóW w Lipiu.

Art. 1. Nazwa spółki: Spółka wodna „Lipie" pow. Rawa Mazowiecka, gm. Czerniewice. Siedzibą spółki jest folw. Lipie.

Art. 2. Celem spółki jest: a) wykonanie meljoracji szczegółowej gruntów według projektu, sporządzonego przez Krajowe Towarzystwo Meljoracyjne z dnia 10. I. 1928 r. i zatwierdzonego przez władzę nadzorczą oraz b) należyte utrzymanie wykonanych w tym celu urządzeń i budowli.

Projekt zawiera:

1) jeden (szczegółowy) plan techniczny, złożony z 2 załączników w 3-ch egzemplarzach.
2) sprawozdanie objaśniające.
3) przybliżony kosztorys przedsięwzięcia.
4) wykaz gruntów włączonych do spółki z wymieniem ich właścicieli.

Władzy nadzorczej*) przysługuje prawo wprowadzenia zmian w projekcie.

Art. 3. Członkami spółki są właściciele gruntów, wyszczególnionych w załączonym wykazie. Zobowiązania wypływające z uczestniczenia w spółce są ciężarem gruntowym i mają do wysokości trzechletniej zaległości pierwszeństwo przed wszystkimi innemi ciężarami gruntowemi bezpośrednio po państwowych podatkach i publicznych daninach, a gasną wtedy tylko, gdy grunt zostanie, zgodnie z przepisami ustawy wodnej, wydzielony z obszaru spółki, albo spółka, po spełnieniu swego zadania, zostanie rozwiązana.

Nabywca gruntu, włączonego do spółki, staje się jej członkiem, uzyskuje prawa i bierze na się obowiązki z tego stosunku wypływające.

Art. 4. Członkowie spółki mają prawo:

a) korzystać ze wspólnych urządzeń spółki,
b) brać udział w zarządzaniu spółką w ramach zakreślonych statutem niniejszym,
c) korzystać z pomocy Państwa, oraz kredytów na cele spółki uzyskanych,
d) brać udział w obradach zgromadzenia członków spółki i wykonywać prawo wyborcze.

Art. 5. Członkowie spółki mają obowiązek:

a) wnosić we właściwych terminach do spółkowej kasy wpłaty na pokrywanie kosztów wykonania i utrzymania w należytym stanie urządzeń spółki i na uregulowanie jej zobowiązań,
b) podporządkowywać się uchwałom zgromadzenia członków spółki, jak również postanowieniom zarządu i przewodniczącego w ramach statutem zakreślonych,
c) w razie wyboru do zarządu, lub komisji rewizyjnej pełnić poruczone obowiązki bez żądania za to wynagrodzenia z wyjątkiem zwrotu poniesionych w gotowiźnie wydatków.

Art. 6. Organami spółki są:

a) walne zgromadzenie członków,
b) zarząd spółki,
c) przewodniczący zarządu,
d) komisja rewizyjna.

Art. 7. Walne zgromadzenie członków tworzą obowiązani do opłacania składek właściciele gruntów włączonych do spółki. Członkom spółki przysługuje prawo występowania na walnem zgromadzeniu osobiście lub przez upełnomocnioną do tego na piśmie osobę; osobą tą może być członek najbliższej rodziny lub inny członek spółki. Członek spółki nie może na walnem zgromadzeniu zastępować więcej, niż jednego członka.

Prawo udziału w walnem zgromadzeniu członków mają: w imieniu członków ograniczonych, lub niezdolnych do załatwiania spraw swoich — ich prawni zastępcy, w imieniu osób prawnych, będących członkami — ich uprawnieni zastępcy.

Przy głosowaniach na walnem zgromadzeniu członków spółki wartości głosów poszczególnych członków oblicza się w stosunku wielkości opłat

---

*) Władzą nadzorczą dla spółek wodnych jest w pierwszej instancji starostwo, w drugiej — urząd wojewódzki.

przypadających na każdego członka z tytułu przynależności jego do spółki.

Każdemu członkowi spółki przysługuje prawo przynajmniej jednego głosu.

Na każde 720 zł. przypadającego na członka udziału w opłatach, przysługuje temu członkowi prawo jednego głosu; otrzymane przy takiem obliczeniu ułamki głosu odrzuca się o ile są mniejsze od połowy i dopełnia się do jedności o ile są od połowy większe.

O ile spółka liczy więcej niż 2 członków, to w myśl art. 144 ustawy wodnej żaden członek nie może posiadać więcej niż dwie piąte wszystkich głosów.

Wykaz ilości głosów, przysługujących każdemu z członków, sporządza zarząd i wywiesza go na przeciąg 4 tygodni u przewodniczącego w miejscu przeznaczonem do ogłoszeń (par. 18).

Wnioski o sprostowania w obliczeniach głosów mogą członkowie spółki każdego czasu wnosić do zarządu, który obowiązany jest rozpatrywać je na pierwszem z kolei posiedzeniu i w miarę możności załatwiać.

Do ważności uchwał walnego zgromadzenia członków, zwołanego w sposób w art. 18 niniejszego statutu wskazany, potrzebną jest obecność niemniej, niż połowy członków, którzy nadto muszą przedstawiać właścicieli przynajmniej połowy obszaru gruntów, włączonych do spółki. W razie niezebrania się ilości członków dostatecznej dla prawomocności uchwał zgromadzenia, zostanie zwołane walne zgromadzenie z tym samym porządkiem obrad, w terminie od 7 do 14 dni po upływie terminu pierwotnie wyznaczonego. Uchwały tego zgromadzenia, zwołanego w drugim terminie, są prawomocne bez względu na ilość obecnych na niem członków.

Zwykłe uchwały walnego zgromadzenia członków zapadają większością głosów obecnych, do powzięcia uchwały rozwiązania spółki potrzebna jest większość 2/3 głosów obecnych.

Protokuły obrad zgromadzenia członków wraz z uchwałami wpisuje się do osobnej księgi protokułów. Każdy protokuł podpisuje przewodniczący i członkowie zarządu.

Art. 8. Do zakresu czynności walnego zgromadzenia członków należy:

a) wybór przewodniczącego i członków zarządu oraz komisji rewizyjnej.
b) uchwalenie, na podstawie projektu, sposobu i ogólnego planu przeprowadzenia przedsięwzięcia oraz sposobu pokrycia kosztów wykonania i utrzymania w należytym stanie urządzeń spółkowych,
c) zatwierdzanie przedłożonych przez zarząd rocznych sprawozdań, rachunków, budżetu i bilansu.
d) ustanawianie wynagrodzeń dla płatnych funkcjonarjuszów spółki,
e) uchwalanie zasadniczych zmian w projekcie przy zachowaniu celu spółki, określonego w art. 2-gim statutu,
f) uchwalanie zmian w statucie spółki,
g) uchwalanie rozwiązania spółki zgodnie z przepisami art 178 ustawy wodnej oraz sposobu zlikwidowania interesów Spółki.

Uchwały walnego zgromadzenia członków spółki wymienione w punktach d, e, f, g, wymagają, dla uzyskania prawomocności, zatwierdzenia władzy nadzorczej.

Art. 9. Zarząd spółki składa się z:

a) przewodniczącego,
b) zastępcy przewodniczącego,
c) z jednego członka zarządu.

Członków zarządu oraz ich zastępców obiera walne zgromadzenie członków spółki na przeciąg lat pięciu. Wybór przewodniczącego i jego zastępcy zatwierdza władza nadzorcza. Wybranym do zarządu może być każdy członek spółki lub uprawniony zastępca członka, o ile posiada pełne prawa obywatelskie.

Wybory przewodniczącego zarządu spółki oraz jego zastępcy dokonuje się na każdy urząd oddzielnie. O wyborze rozstrzyga bezwzględna większość głosów obecnych. Jeżeli przy pierwszem głosowaniu nie osiągnie się bezwzględnej większości, następuje wybór ściślejszy między dwiema osobami, na które padła największa ilość głosów. W razie równej ilości głosów rozstrzyga przewodniczący losem.

Wybory pozostałych członków zarządu i ich zastępców dokonuje się zwykłą większością głosów. O jawności lub tajności mających się odbyć wyborów decyduje większość głosów obecnych.

Jako dowód legitymacyjny dla przewodniczęcego i członków zarządu oraz ich zastępców służy poświadczenie władzy nadzorczej.

Zebranie zarządu zwołuje przewodniczący, zawiadamiając pisemnie członków zarządu oraz ich zastępców przynajmniej na jeden dzień przed zebraniem o terminie i przedmiocie obrad.

Zastępcy członków zarządu mogą brać udział w obradach zarządu z głosem doradczym, o ile zaś na wezwanie przewodniczącego zastępują nieobecnych członków zarządu, to przysługuje im narówni z innymi członkami zarządu głos decydujący. Dla ważności uchwał potrzebna jest obecność włącznie z przewodniczącym więcej niż połowy członków zarządu, względnie ich zastępców; uchwały powzięte przez zarząd zwołany w drugim terminie nie później jednakże, niż w ciągu tygodnia z tym samym porządkiem obrad, mają moc obowiazującą bez względu na ilość obecnych. Na zebraniach zarządu przysługuje przewodniczącemu i członkom zarządu prawo jednego głosu; uchwały przechodzą prostą większością głosów, a w razie równego podziału głosów, rozstrzyga głos przewodniczącego.

Obrady zarządu są protokułowane, a uchwały zapisywane w przeznaczonej do tego celu księdze i dokumentowane każdorazowo podpisami obecnych.

Art. 10. Zarząd zastępuje spółkę w sądzie i poza sądem i posiada prawa ustawowego zastępcy spółki. Pozatem do zakresu działania zarządu należy:

a) wykonywanie uchwał walnego zgromadzenia członków spółki,

b) zorganizowanie i przeprowadzenie zamierzonych meljoracji w myśl postanowień (art. 8 p. b) walnego zgromadzenia członków spółki i zgodnie z zatwierdzonemi planami,

c) nadzór nad wykonaniem robót i należytem utrzymaniem wykonanych urządzeń,

d) obliczanie ilości głosów przysługujących poszczególnym członkom spółki i rozkład kosztów i ciężarów powstałych z tytułu wykonania i utrzymania urządzeń stosownie Spółki do art. 12 statutu, oraz ściąganie przypadających na członków należności,

e) regulowanie rachunków, prowadzenie kasy i księgowości, ewentualnie w miarę potrzeby przez osobnego urzędnika na podstawie uchwały walnego zgromadzenia.

f) wyznaczenie członka komisji rewizyjnej,

g) przedkładanie ksiąg, rachunków umów i t.d. dla kontroli właściwym władzom oraz komisji rewizyjnej spółki,

h) decydowanie za zgodą władzy nadzorczej w sprawie przyłączenia, względnie wyłączenia poszczególnych gruntów ze spółki,

i) rejestrowanie zmian zaszłych w posiadaniu gruntów włączonych do spółki,

k) przygotowania wniosków na walne zgromadzenie członków spółki,

l) zwoływanie w razie potrzeby, lub na pisemne żądanie 1/3 członków walnych zgromadzeń spółki, a przynajmniej raz do roku najdalej do końca lutego w celu przedłożenia sprawozdania i rachunków z wykonanych robót, bilansu preliminarza budżetowego oraz sprawozdania komisji rewizyjnej,

m) dostarczenie w myśl art. 160 ustawy wodnej kasie skarbowej wykazów potrzebnych do ściągnięcia składek na umorzenie ewentualnych pożyczek ze Skarbu Państwa, z funduszów samorządowych, lub z publicznego zakładu kredytowego, upoważnionego statutem do udzielania takich pożyczek.

O ile zatwierdzenie spółki nastąpiło na zasadzie projektu generalnego, to zarząd przedkłada szczegółowe plany przed rozpoczęciem robót władzy nadzorczej celem zatwierdzenia i uzyskania w razie potrzeby pozwolenia wodno-prawnego w myśl postanowień ustawy wodnej.

Art. 11. Do zakresu działania przewodniczącego zarządu należy:

a) przewodniczenie walnemu zgromadzeniu członków spółki,

b) zwoływanie i przewodniczenie na zebraniach zarządu spółki,

c) dokonywanie, zgodnie z uchwałami zarządu spółki tranzakcji kupna materjałów budowlanych i zawieranie umów z dostawcami i przedsiębiorcami w ramach uchwalonego preliminarza budżetowego,

d) wydawanie w porozumieniu z zarządem rozporządzeń w celu regulowania zgodnie z projektem wspólnego użytkowania urządzeń spółki a także rozporządzeń, mających na celu utrzymanie tych urządzeń w sprawności i wydanie ew. przepisów wykonawczych,

e) opracowywanie bilansu i budżetu rocznego dla przedłożenia zarządowi,

f) rozsyłanie ustanowionych przez zarząd wykazów opłat oraz dopilnowanie terminowego wpłacania należnych sum do kasy spółkowej,

g) nadzór nad czynnościami urzędników spółki i dokonywania rewizji kasy przynajmniej 2 razy do roku,

h) załatwiania korespondencji i podpisywanie dokumentów, ogłoszeń, wezwań i t. p. dotyczących spółki,

i) występowanie wobec władz i urzędów w sprawach spółki,

k) nadzór nad wykonywaniem i należytem utrzymaniem wykonanych urządzeń spółki,

l) decydowanie w sprawie nieznacznych zmian projektu, bez naruszenia jednak zasad projektu, w ramach zatwierdzonego kosztorysu,

m) wykonywanie innych postanowień i uchwał zgromadzenia członków i zarządu spółki.

Art. 12. Do pokrywania kosztów budowy i utrzymania w należytym stanie urządzeń spółkowych oraz do regulowania ciężarów spółki obowiązani są członkowie spółki w stosunku do wielkości otrzymanych przez nich z urządzeń spółki korzyści.

Koszty zawiązania spółki, wykonania studjów i opracowania projektów, sumy wydatkowane przez członków zarządu przy dokonywaniu przez nich czynności i t. p. wydatki na cele spółki o charakterze ogólnym obciążają wszystkie grunty włączone do spółki, a wielkości przypadających stąd na poszczególnych członków, opłat oblicza się w stosunku do posiadanego przez każdego z nich włączonego do spółki obszaru.

1) Wielkości przypadających na poszczególnego członka spółki opłat z tytułu przeprowadzenia urządzeń drenarskich (za wyłączeniem rowów odpływowych) oblicza się w stosunku do powierzchni jego gruntów objętej drenowaniem.

2) Opłaty z tytułu wykonania rowów odpływowych obciążają te grunty spółki, z których wody temi rowami są odprowadzane, przyczem wielkość opłat dla poszczególnych właścicieli tych gruntów ustala się w stosunku do posiadanego przez nich w obrębie tych gruntów obszaru.

3) Opłaty z tytułu osuszania gruntów rowami obciążają wyłącznie te grunty spółki, na które wykonywane rowy wywierać mogą wpływ dodatni, przyczem wielkości opłat dla poszczególnych właścicieli są obliczane w stosunku do posiadanego przez każdego z nich w obrębie tych gruntów obszaru.

4) Opłaty z tytułu wykonywania urządzeń nawodniających obciążają wyłącznie te grunty spółki, które bezpośrednio nawodnieniom podlegają, przyczem wielkości przypadających na poszczególnych członków opłat oblicza się w stosunku do posiadanego w obrębie nawodnianych gruntów obszaru z uwzględnieniem wskazanych w projekcie różnic w działaniu nawodnienia, zależnie od rodzaju nawodnienia, tudzież jakości i ilości doprowadzanej wody.

Art. 13. Członkowie spółki winni wnosić opłaty do kasy spółki w oznaczonym przez zarząd terminie. Niestosowanie się do tego uprawnia zarząd po bezskutecznem ponownem wezwaniu, do ściągnięcia przymusowego zaległych opłat w drodze administracyjnej,

Art. 14. Pierwsze walne zgromadzenie członków spółki po jej zawiązaniu zwołuje w celu dokonania wyboru zarządu i jego przewodniczącego, władza nadzorcza, sporządzając w tym celu obliczenie wartości głosów dla każdego z członków na podstawie przewidzianych korzyści z urządzeń spółki.

Następne walne zgromadzenie zwołuje zarząd w myśl art. 10 niniejszego statutu w ciągu miesiąca po otrzymaniu szczegółowego projektu w celu ponownego dokonania wyborów na podstawie dokładnego obliczenia wartości głosów członków spółki.

Art. 15. Członkowie spółki nie mogą czynić przeszkód, ani utrudnień przy wykonywaniu prac przygotowawczych i robót przy budowie i urzymaniu urządzeń spółkowych na ich gruntach. Również nie mogą sprzeciwiać się w razie zachodzącej potrzeby usuwaniu znajdujących się na ich posiadłościach drzew, krzewów, kamieni i t. p., przyczem przysługuje poszkodowanym prawo żądania od spółki wynagrodzenia za poczynione im wskutek tego straty i szkody.

Dla zabezpieczenia trwałości i prawidłowego działania urządzeń spółki wzbronione jest pojenie i paszenie inwentarza w rowach spółkowych, przejeżdżanie, przechodzenie lub przepędzanie inwentarza przez rowy poza miejscami do tego przeznaczonemi (mosty, przepustky, kładki, brody) oraz wszelkiego rodzaju samowolne czynności na urządzeniach spółki (odkopywanie drenów, zatrzymywanie wody w rowach i t. p.).

Wejście inwentarza oraz uprawianie gruntów w miejscach, które według projektu są od tego wyłączone, jest wzbronione.

Winni przestrzegania powyższych przepisów obowiązani są do wynagrodzenia szkód jakie spółka poniesie, przyczem przewodniczącemu przysługuje prawo dokonywania potrzebnych napraw na koszt winnych.

Art. 16. Dla kontrolowania urządzeń spółki oraz dokonywania kontroli działalności zarządu spółki w szczególności badania ksiąg, umów, rachunków, sprawdzania kasy i zamknięć rocznych powołaną jest komisja rewizyjna.

Komisja rewizyjna składa się z 2 członków wybranych przez walne zgromadzenie na lat z pomiędzy członków spółki, oraz jednego członka zarządu.

Członków komisji z poza zarządu wybiera walne zgromadzenie większością głosów obecnych, z zarządu wchodzi do komisji 1 członek wyznaczony przez zarząd.

Komisja rewizyjna obowiązana jest skontrolować 2 razy do roku urządzenia spółki i przynajmniej raz do roku kontrolować całą działalność zarządu i zdać sprawozdanie z czynnośoi na dorocznem zgromadzeniu członków.

W czynnościach komisji przy kontroli działalności zarządu członek komisji, będący równocześnie członkiem zarządu, nie ma głosu stanowczego.

O spostrzeżonych nadużyciach komisja obowiązaną jest powiadomić niezwłocznie przewodniczącego zarządu oraz władze nadzorcze.

Art. 17. O ile spółka korzysta z pomocy finansowej Państwa, lub ciał samorządowych to w zarządzie i walnem zgromadzeniu spółki brać będą z mocy art. 140 ustawy wodnej udział przedstawiciele władzy państwowej i samorządowej z prawem sprzeciwu co do niezgodnej z interesami Państwa lub samorządu działalności spółki.

Art. 18 Ogłoszenia zarządu, dotyczące członków spółki wywieszane być mają u przewodniczącego zarządu, zastępcy przewodniczącego i u sołtysa wsi w miejscu do ogłoszeń przeznaczonem, widocznem i dla każdego dostępnem.

Zwołanie walnego zgromadzenia członków wraz z podaniem terminu i porządku obrad musi być ogłoszone przynajmniej na tydzień przed terminem zebrania; również na tydzień naprzód obowiązany jest powiadomić pisemnie przewodniczący zarządu władzę nadzorczą o zwołaniu zgromadzenia członków z podaniem terminu i porządku obrad.

Ogłoszenia, dotyczące spółki, a mające na celu powiadomienie o danym przedmiocie szerszego ogółu, czynione są w miejscowym dzienniku wojewódzkim urzędowym i według uznania zarządu w innych pismach. Ogłoszenia podpisuje przewodniczący spółki.

Art. 19. Spory w sprawach spółki mogą być za zgodą obu stron rozstrzygane przez sąd polubowny, o ile ustawa tego nie wyklucza.

Sąd polubowny składa się z przewodniczącego i dwu członków jako sędziów. Każda ze stron wyznacza swego sędziego, sędziowie zaś wvbierają przewodniczącego sądu polubownego w razie braku zgody i niedojścia do skutku wyborów, przewodniczącego wyznacza władza nadzorcza.

Protokuły obrad sądu polubownego, oraz wyroki są zapisywane w przeznaczonej do tego księdze, przechowywanej, u przewodniczącego spółki i podpisywane przez członków sądu.

Art. 20. Dla nadzoru nad urządzeniami technicznemi, spółka utrzymuje technika meljoracyjnego na warunkach, które określa zarząd.

„Podaję do publicznej wiadomości, że na mocy art. 222 p. 3 Ustawy Wodnej z dnia 19/IX 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 102 poz. 936) zatwierdziłem w dniu 31/III. 1927 r. za Nr. 6422 statut „Spółki Wodnej Ogrodzienice Kośmin" dla meljoracji gruntów.

STATUT

Spółki Wodnej dla meljoracji gruntów w folw. Kącinie maj. Ogrodzienice i majątku Kośmin.

Art. 1. Nazwa Spółki „Ogrodzienice-Kośmin" Siedzibą Spółki jest majątek Kośmin, gm. Kobylin, pow. Grójec.

Art. 2. Celem Spółki jest: a) wykonanie meljoracji szczegółowej gruntów według projektów, sporządzonych przez Krajowe Towarzystwo Meljoracyjne z dn. 18.XI. 1926 r. i zatwierdzonych przez władzę nadzorczą, b) należyte utrzymanie wykonanych w tym celu urządzeń i budowli.

Projekty zawierają:

1. Szczegółowe (generalne - szczegółowe) plany techniczne
2. Sprawozdanie objaśniające.
3. Przybliżone kosztorysy przedsięwzięć.
4. Wykazy gruntów włączonych do Spółki z wymienieniem ich właścicieli.

Władzy nadzorczej przysługuje prawo wprowadzenia zmian w projekcie.

Art. 3. Członkami Spółki są właściciele gruntów, wyszczególnionych w załączonym wykazie. Zobowiązania wypływające z uczestniczenia w Spółce są ciężarem gruntowym i mają do wysokości trzechletniej zaległości pierwszeństwo przed wszystkiemi innemi ciężarami gruntowemi bezpośrednio po państwowych podatkach i publicznych daninach, a gasną wtedy tylko, gdy grunt zostanie, zgodnie z przepisami ustawy wodnej wydzielony z obszaru Spółki, albo Spółka, po spełnieniu swego zadania zostanie rozwiązana. Nabywca gruntu włączonego do Spółki, staje się jej członkiem uzyskuje prawa i bierze na się obowiązki z tego stosunku wypływające.

Art. 4 Członkowie Spółki mają prawo;

a) korzystanie ze wspólnych urządzeń Spółki.

b) brać udział w zarządzaniu Spółką w ramach zakreślonych statutem niniejszym,

c) korzystać z pomocy Państwa, oraz kredytów na cele Spółki uzyskanych.

Art. 5. Członkowie Spółki mają obowiązek wnosić we właściwych terminach do spółkowej kasy wpłaty na pokrywanie kosztów wykonania i utrzymania w należytym stanie urządzeń Spółki i na regulowanie jej zobowiązań.

Art. 6. Wszystkie interesy Spółki prowadzone są przez samych wspólników i wszystkie sprawy decydowane być muszą jednomyślnie, w razie zaś. braku takiej zgody, decyduje władza nadzorcza, wszelkie bez wyjątku zobowiązania, akty notarjalne, weksle i czeki podpisywane będą przez obu wspólników. Jeden z członków Spółki, według wyboru, jest przewodniczącym Spółki.

Art. 7. Do pokrywania kosztów budowy i utrzymania w należytym stanie urządzeń spółkowych oraz do regulowania ciężarów spółki obowiązani są członkowie spółki w stosunku do wielkości otrzymanych przez nich z urządzeń Spółki korzyści.

Koszty zawiązania Spółki, wykonania studjów i opracowania projektów, sumy wydatkowane przez członków przy dokonywaniu przez nich czynności i t. p. wydatki na cele Spółki o charakterze ogólnym obciążają wszystkie grunty włączone do Spółki, a wielkości przypadających stąd na poszczególnych członków opłat, oblicza się w stosunku do posiadanego przez każdego z nich, włączonego do Spółki, obszaru.

1) Wielkości przypadających na poszczególnego członka Spółki opłat z tytułu przeprowadzenia urządzeń drenarskich (za wyłączeniem rowów odpływowych) oblicza się w stosunku do powierzchni jego gruntów objętej drenowaniem.

2) Opłaty z tytułu wykonania rowów adpływowych obciążają te grunty Spółki, z których wody temi rowami są odprowadzane, przyczem wielkość opłat dla poszczególnych właścicieli tych gruntów ustala się w stosunku do posiadanego przez nich w obrębie tych gruntów obszaru.

3) Opłaty z tytułu osuszania gruntów rowami obciążają wyłącznie te grunty spółki, na które wykonywane rowy wywierać mogą wpływ dodatni, przyczem wielkości opłat dla poszczególnych właścicieli są obliczane w stosunku do posiadanego przez każdego z nich w obrębie tych gruntów obszaru.

Art. 8. Członkowie Spółki nie mogą czynić przeszkód ani utrudnień przy wykonywaniu prac przygotowawczych z robót przy budowie i utrzymaniu urządzeń spółkowych na ich gruntach. Również nie mogą sprzeciwiać się w razie zachodzącej potrzeby usuwania znajdujących się na ich posiadłościach drzew, krzewów, kamieni i t. p. przyczem przysługuje poszkodowanym prawo żądania od Spółki wynagrodzenia za poczynione im wskutek tego straty i szkody.

Dla zabezpieczenia trwałości i prawidłowego działania urządzeń spółki wzbronione jest pojenie i paszenie inwentarza w rowach spółkowych, przejeżdżanie, przechodzenie, lub przepędzanie inwentarza przez rowy poza miejscami do tego przeznaczonemi (mosty, przepusty, kładki, brody) oraz wszelkiego rodzaju samowolne czynności na urządzeniach spółki (odkopywanie drenów, zatrzymywanie wody w rowach i t. p.).

Wejście inwentarza oraz uprawianie gruntów w miejscach, które według projektu są od tego wyłączone, jest wzbronione.

Winni nieprzestrzegania powyższych przepisów obowiązani są do wynagrodzenia szkód, jaki spółka poniesie, przyczem przewodniczącemu przysługuje prawo dokonywania potrzebnych napraw na koszt winnych.

Art. 9 Do kontrolowania urządzeń spółki oraz dokonywania kontroli działalności zarządu spółki w szczególności badania ksiąg, umów, rachunków, sprawdzania kasy i zamknięć rocznych powołaną jest władza nadzorcza. Ogłoszenia dotyczące Spółki, a mające na celu powiadomienie o danym przedmiocie szerszego ogółu, czynione są w miejscowym dzienniku wojewódzkim urzędowym i według uznania członków w innych pismach. Ogłoszenia podpisują członkowie Spółki.

Art. 10. Spory w sprawach Spółki mogą być za zgodą obu stron rozstrzygane przez sąd polubowny.

Sąd polubowny składa się z przewodniczącego i dwu członków jako sędziów. Każda ze stron wyznacza swego sędziego, sędziowie zaś wybierają przewodniczącego sądu polubownego; w razie braku zgody i niedojścia do skutku wyborów, przewodniczącego wyznacza władza nadzorcza.

Starosta:
(—) *W. Wyszkowski.*

L. 33295.

Na zasadzie art. 222 p. 4 Ustawy Wodnej z dnia 19 IX. 1922. (Dz. U. R. P. Nr. 102 poz. 936) podaje do publicznej wiadomości, że starostwo Grójeckie, opierając się p. 3 art. 222 tejże Ustawy orzeczeniem z dnia 29 sierpnia 1927 r. Nr. 20324 zatwierdziło Statut Spółki Wodnej pod nazwą „Pęchery-Runów", gm. Jazgarzew, pow. Grójec mającej na celu przeprowadzenie meljoracji gruntów majątków Pęchery-Runów oraz wsi Pęchery i Grochowa, gm. Jazgarzew na obszarze 258,01 ha, według projektu technicznego sporządzonego przez Stołeczne Towarzystwo Budowlane dn. 11.VI.1927 r.

Siedzibą Spółki jest majątek Pęchery, gm. Jazgarzew, pow. Grójec.

Organami spółki są: Zgromadzenie Członków, Zarząd Spółki i Komisja Rewizyjna.

Władzą nadzorczą Spółki jest Starostwo Grójeckie.

Zebrania Zgromadzenia Członków zwołuje Zarząd przynajmniej raz w roku w terminie do końca lutego, celem przedstawienia sprawozdania i rachunków z wykonanych robót, bilansu i preliminarza budżetowego oraz sprawozdania Komisji Rewizyjnej lub na pisemne żądanie 1/3 członków Spółki.

Do zakresu czynności Zgromadzenia Członków należy:

a) wybór przewodniczącego, jego zastępcy i członków Zarządu oraz Komisji Rewizyjnej.
b) uchwalenie na podstawie projektu sposobu i ogólnego planu przeprowadzenia przedsięwzięcia oraz sposobu pokrycia kosztów wykonania i utrzymania w należytym stanie urządzeń Spółki
c) zatwierdzenie przedłożonych przez Zarząd rocznych sprawozdań, rachunków, budżetu i bilansu
d) uchwalenie zasadniczych zmian w projekcie przy zachowaniu celu Spółki, określonego w art. 2 statutu,
e) uchwalenie zmian w statucie Spółki,
f) ustanawianie wynagrodzeń dla płatnych funkcjonarjuszów Spółki,
g) uchwalanie rozwiązania Spółki zgodnie z przepisami art. 178 Ustawy Wodnej oraz sposobu zlikwidowania interesów Spółki.

Uchwały walnego zgromadzenia członków Spółki wymienione pod d. e. f. g. wymagają dla uzyskania prawomocności zatwierdzenia władzy nadzorczej.

Ogłoszenia dotyczące Spółki czynione są w Dzienniku Urzędowym Województwa Warszawskiego oraz według uznania Zarządu w innych pismach. Ogłoszenia podpisuje przewodniczący Spółki.

L. 20324.

Starosta:
w/z. (—) *Dr. Budziak.*

---

a) Zagubione dokumenty.

Zagubiono legitymację Nr. 17177 wydaną przez Kuratorjum Okręgu Szkolnego Warszawskiego na imię Janiny Domińskiej nauczycielki w Osmolinie.

Unieważnia się zgubioną legitymację nauczycielską 5619 Sury Blimy Princ we Włocławku.

Unieważnia się zagubioną legitymację nauczycielską Nr. 18018 na nazwisko Stanisław Sypek.

W nocy z dnia 27-28 sierpnia r. z. skradzione zostały dowody, a mianowicie: legitymacja nauczycielska wydana przez Kuratorjum Warszawskie na imię Eugenjusza Kramera oraz książeczka wojskowa wydana przez P. K. U. w Grodzisku na też imię.

Unieważnia się legitymację urzędniczą wydaną przez Kuratorjum Warszawskie Jakóbowi Toppercerowi.

---

e) Różne.

OGŁOSZENIE PRZETARGU.

Dyrekcja Dróg Wodnych w Warszawie zamierza wydzierżawić:

A. z gruntów należących do budowy Kanału Wisła-Bug, działki:

Nr. I (Konstantynów gm. Brudno) o obszarze 23.7229 ha.

Nr. II (Białołęka gm. Brudno) o obszarze 6.6838 ha.

Nr. III (Białołęka gm. Brudno) o obszarze 1.8852 ha.

Nr. IV (Białołęka gm. Brudno) o obszarze 2.5629 ha.

Nr. V (Białołęka gm. Brudno) o obszarze 0.5883 ha.

Nr. VI (Białołęka gm. Brudno) o obszarze 7.8226 ha.

Nr. VII (Białołęka gm. Brudno) o obszarze 1.0143 ha.

Nr. VIII (Tomaszów gm. Jabłonna) o obszarze 1.0456 ha

na przeciąg lat 6 (sześciu), t. j. od kwietnia 1928 do końca grudnia 1933 r.

B. z gruntów należących do budowy Kanału Obwodowego działki:

Nr. IX (Kawenczyn, gm. Zagóźdź)
Nr. XII (Gocławek, „ „
Nr. XIII (Las, „ „

na przeciąg jednego roku t. j. od kwietnia do końca roku 1928.

Obie pod A i B wymienione kategorje gruntów są do wydzierżawienia na warunkach, które mogą być przejrzane w biurze Dyrekcji przy ul. Jasnej Nr. 10, I p. w godz. urzędowych od godz. 9-ej do 13-ej; w czasie tym może być również przejrzany wzór oferty, jaka ma być przy przetargu wniesioną.

Reflektanci winni złożyć zapieczętowane oferty w Dyrekcji, z dołączeniem wadjum w wysokości 5% ofiarowanej rocznej kwoty dzierżawnej, najdalej do godz. 12 w południe dnia 20 kwietnia 1928 r. w którym to dniu nastąpi o godz. 12 w południe przetarg ustny.

Reflektanci, którzy nie złożą pisemnych ofert, muszą przy zgłoszeniu swego układu w przetargu, złożyć przepisane wyżej wadjum, które zostanie im, w razie, jeżeli się nie utrzymają przy przetargu, zaraz po ukończeniu tegoż zwrócone.

L. 1673/0/28.

OGŁOSZENIE PRZETARGU.

Dyrekcja Robót Publicznych Województwa Warszawskiego ogłasza przetarg na budowę Strażnicy Celnej (bud. mieszkalny i gospodarczy) w pobliżu m. Chorzele (pow. Przasnyskiego).

Oferty w zapieczętowanych i zalakowanych kopertach z napisem: „Oferta na budowę Strażnicy w Chorzelach" z załączonem wadjum wys. 5% sumy ofertowanej należy składać do kancelarji Oddz. Budowl. Dyrekcji (Aleje Ujazdowskie 5) w terminie do dnia 4 maja r.b. o godz. 12-ej, o której to godzinie odbędzie się rozprawa ofertowa.

Ślepe kosztorysy (za opłatą 6 zł.) otrzymywać można w Dyrekcji, gdzie również są do obejrzenia wzory umowy, warunków ogólnych i projekt.

Dyrekcja zastrzega sobie dowolny wybór przedsiębiorcy niezależnie od podanej sumy.

Dyrektor:
(—) *W. Tryliński.*

OGŁOSZENIE PRZETARGU.

Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego zawiadamia, że w „Monitorze Polskim" z dnia 26.III r. b. Nr. 71 i w „Epoce" z dnia 27.III Nr. 87 został ogłoszony przetarg publiczny na budowę budynku fabrykacyjno-magazynowego w Radomiu.

Tłoczono z polecenia WOJEWODY WARSZAWSKIEGO.

Druk. p. f. „LECH". Koszykowa 33, tel 403-66.